

Arrest

nr. 287 054 van 31 maart 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. QUAIRIAT
Bevrijdingslaan 232
9000 GENT**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 6 april 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 maart 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 januari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 februari 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. QUAIRIAT en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 2004.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 9 juni 2020. Op 9 juli 2020 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 9 december 2021 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

Op 3 maart 2022 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Jij, M.A., verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten, 17 jaar oud te zijn, etnisch Pashtoun te zijn en het islamitische geloof te belijden. Je werd bij benadering geboren op (...) 2004 in het dorp Zangora, een subdorp van Kaz Aziz Kan in het district Qarghayi in de provincie Laghman. In dit dorp woonde je samen met je moeder, je broers, je zus en je grootvader. Jouw vader had een tweede echtgenote, die met hun kinderen in het nabijgelegen dorp Khondai woonde. Na het overlijden van jouw vaders tweede echtgenote ingevolge een ziekte, ongeveer vijf jaar geleden, kwamen je halfbroers en halfzussen bij jou in huis wonen. Jouw gezin beschikte niet over voldoende financiële middelen om jou naar school te kunnen laten gaan. Je dagen bracht je onder andere door in de moskee van het dorp, waar je de Koran studeerde, en in de winkel van je grootvader. In deze winkel, gelegen op het domein van jullie huis, werd algemene voeding verkocht. Jij fungeerde als een soort bewaker voor de winkel en zorgde er ook voor dat de winkel goed werd gepoetst.

Jouw vader was reeds geruime tijd als directeur actief bij de Afghaanse nationale politie (ANP) in de provincie Zabul. Op een gegeven moment kwam de taliban te weten dat jouw vader voor de overheid werkte. Vervolgens benaderde de taliban vlakbij jullie huis jouw grootvader, die op dat ogenblik terugkwam van de moskee. Twee dagen later werd je grootvader opnieuw op dezelfde manier door de taliban benaderd. Er werd hem gezegd dat ze wisten dat jouw vader voor de ongelovigen aan het werk was en dat hij zijn werk moest beëindigen, anders zou jouw familie daar nadeel van ondervinden. Vervolgens vertrokken de taliban en jouw grootvader zette zijn weg verder naar huis. Hij belde vervolgens jouw vader op om hem uit te leggen wat er allemaal gebeurd was. Daarop werd besloten dat het voor jou niet langer veilig was om in het land te blijven en dat het beter was dat jij zou vertrekken.

Diezelfde nacht verliet je Afghanistan en reisde je via Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Bosnië, Kroatië, Slovenië, Italië en Frankrijk naar België. Je was in totaal ongeveer een jaar onderweg. Vervolgens deed je op 9 juli 2020 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling een verzoek tot internationale bescherming in België.

Op 31 maart 2021 werd de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) door Fedasil op de hoogte gesteld van een link wat jou betreft met een gekende Afghaanse jongerenbende. In deze context raakte je in maart 2021 betrokken in een gevecht waarbij je met een mes werd toegetakeld, waarna je in het ziekenhuis belandde. Er werd voor de betrokken jongeren overgegaan tot overplaatsing naar andere opvangcentra, ook jij verhuisde naar een ander centrum. Volgens jou zou alles intussen zijn bijgelegd en zouden er geen problemen meer zijn. Jouw voogd heeft toegevoegd dat er een strafzaak lopende is.

In augustus 2021 werden jouw moeder en twee broers in het kader van de machtsovername door de taliban door de Amerikanen geëvacueerd naar de Verenigde Staten, meer bepaald naar Fort McCoy in Wisconsin. Jouw grootvader en zussen wonen tot op heden in jullie huis in Zangora. Van je vader is sinds de val van Afghanistan niets meer vernomen, je weet niet wat er met hem is gebeurd.

Bij terugkeer naar Afghanistan vrees je te zullen worden gedood door de taliban omwille van het werk dat je vader voor de Afghaanse overheid heeft verricht, alsook vrees je door deze groepering te zullen worden geïnterviewd omwille van je verblijf in Europa.

Ter ondersteuning van je verzoek legde je de volgende documenten neer: foto's van je vaders taskara, een werkbadge van je vader, een foto van een tweede werkbadge van je vader, een halve foto van je vaders bankkaart, een werkcertificaat van je vader, een brief aan de veiligheidschef waarvan de inhoud, na vertaling, niet geheel kan worden vastgesteld door de slechte kwaliteit van het document, een document betreffende in beslag genomen drugs, een document vanwege de General Attorney's office, werkdocumenten betreffende je vader, een request paper waarvan een deel van de inhoud, na vertaling, niet kan worden vastgesteld door de slechte kwaliteit van het document, foto's van je vader tijdens zijn werkactiviteiten, een foto van je gezin, foto's van je familie in de Verenigde Staten en tijdens hun evacuatie, foto's van documenten waarmee je moeder en twee broers in de Verenigde Staten verblijven, foto's van de Amerikaanse werkvergunningen van je moeder en twee broers, de enveloppe waarin de documenten vanuit Afghanistan werden opgestuurd en een CLB-verslag dat werd opgesteld in België d.d. 20/09/2021.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielpprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een

professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Tijdens het persoonlijk onderhoud brachten jouw voogd en advocaat naar voren dat je zou kampen met verstandelijke problemen, waardoor je bij bepaalde vragen zou blokkeren en op momenten zou vragen om de vraag anders te formuleren (CGVS, p. 20; p. 38). Daarbij legde je na het persoonlijk onderhoud een verslag neer vanwege het CLB d.d. 20 september 2021 (zie document 16 in de groene farde van het administratief dossier). Meer bepaald wordt hierin het functioneren van jou als leerling binnen zijn context geanalyseerd, wordt je schoolloopbaan weergegeven, wordt een beschrijving van de maatregelen -met inbegrip van compenserende of dispenserende maatregelen die voor de leerling al genomen zijn of nodig zijn aangebracht, jouw onderwijs-, opvoedings- en ondersteuningsbehoeften opgesomd en wordt er een besluit van een handelingsgericht diagnostisch traject gevormd. Jouw intelligentie en sociaal aanpassingsvermogen werden eveneens getest, waarop je laag of beneden gemiddeld scoorde. Er kan evenwel niet zonder meer uit afgeleid worden dat een lage of beneden gemiddelde score op intelligentie en op de sociaal adaptieve schaal betekent dat je niet in staat zou zijn om tijdens een gehoor het gesprek te volgen, de inhoud van de gestelde vragen te begrijpen of afdoende accuraat te antwoorden op de jou gestelde vragen. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd je meegedeeld dat je steeds mocht aangeven wanneer je een vraag niet begreep (CGVS, p. 3), hetgeen je ook doorheen het persoonlijk onderhoud hebt gedaan. De vragen werden vervolgens telkens op een andere manier voor jou uitgelegd. Op het einde van het persoonlijk onderhoud gaf je te kennen de vragen en de tolk goed te hebben begrepen, alsook dat je de mogelijkheid had gehad om alle problemen en redenen voor je verzoek om internationale bescherming te vertellen (CGVS, p. 37).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan je verplichtingen.

Na het persoonlijk onderhoud door het Commissariaat-generaal (CGVS) wordt vastgesteld dat je er niet in geslaagd bent om jouw vrees voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

Uit het persoonlijk onderhoud komt concreet naar voren dat je vreest te zullen worden gedood door de taliban omwille van het werk van je vader voor de Afghaanse overheid (CGVS, p. 34). Daarnaast vrees je de taliban omdat je een tijd in een ongelovig land hebt doorgebracht. Er dient echter te worden vastgesteld dat jouw verklaringen worden gekenmerkt door verscheidene tegenstrijdigheden en ongeloofwaardigheden, waardoor het CGVS op geen enkele manier enig geloof kan hechten aan het door jou aangebrachte profiel van je vader en bijgevolg de door jou aangehaalde vluchtmotieven. Er dienen bovendien serieuze twijfels te worden geplaatst bij de door jou beweerde evacuatie naar de Verenigde Staten van een deel van je familie, waardoor je in feite geen volledig zicht biedt op jouw werkelijke persoonlijke omstandigheden in Afghanistan. Als laatste kan worden toegevoegd dat wat betreft je beweringen dat de taliban je zou kunnen doden omwille van je verblijf in Europa, je door deze loutere vermelding geen concrete vrees in jouw hoofde weet aan te tonen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er geen enkel geloof kan worden toegeschreven aan je beweringen dat je vader jarenlang voor de Afghaanse overheid actief zou zijn geweest. Om te beginnen dient te worden aangestipt dat je alreeds tegenstrijdige verklaringen aflegt met betrekking tot de concrete organisatie waarvoor je vader gewerkt zou hebben. Zo verklaar je initieel onmiskenbaar dat hij directeur bij de NDS, de geheime diensten van Afghanistan, zou zijn geweest (CGVS, p. 17). Wanneer je later tijdens het persoonlijk onderhoud wordt gevraagd om hieromtrent meer toelichting te geven, beweer je echter plots dat je nooit gezegd zou hebben dat je vader voor de NDS gewerkt zou hebben en pas je je verklaringen aan door te stellen dat je vader bij de Afghaanse nationale politie (ANP) aangesloten zou zijn geweest (CGVS, p. 21-22). Vreemd genoeg stel je verder dat je niet weet wat de NDS is, om meteen daarna toe te voegen dat je vader voor de geheime diensten van de ANP zou hebben gewerkt, naar analogie met de activiteiten van de NDS. Dat je aanvankelijk spontaan de NDS naar voren schuift als je vaders zogenaamde werkgever terwijl je eigenlijk niet zou weten wat de NDS juist is en je vader in wezen altijd bij de politie zou hebben gewerkt, doet ernstig de wenkbrauwen fronsen. Dergelijke vage en incoherente verklaringen omtrent de juiste werkgever van je vader, een cruciaal element in je asielaanvraag, doen alreeds afbreuk aan je geloofwaardigheid. In dit verband moet er tevens op worden gewezen dat je ook bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op weinig consistente wijze vertelt over de werkactiviteiten van je vader (zie Vragenlijst CGVS bij DVZ en Verklaring DVZ, Vraag 15A). Je slaagt er met andere woorden allereerst reeds niet in om een klaar beeld te scheppen over de juiste organisatie waarvoor je vader gedurende het overgrote deel van jouw leven zou hebben gewerkt.

Ook ben je verder niet in staat om enige verdere concrete informatie omtrent je vaders werkactiviteiten weer te geven en een klaar beeld van je vaders profiel te schetsen, waardoor het door jou naar voren geschoven profiel van je vader verder aan geloofwaardigheid moet inboeten. Wanneer je bijvoorbeeld wordt gevraagd om wat meer te vertellen over de ANP, geef je slechts een duidelijke 'neen' als antwoord (CGVS, p. 22). Je weet verder niet hoe lang je vader voor de politie zou hebben gewerkt en of hij al voor de politie zou zijn beginnen werken voor je geboorte. Je kan evenmin enige informatie geven over de concrete taken die je vader als directeur zou hebben moeten uitoefenen, of er dan mensen voor hem zouden hebben gewerkt (CGVS, p. 23, p. 28) en je blijkt tevens volledig in het ongewisse te zijn over je vaders bijhorende salaris en of hij ooit geld zou hebben opgestuurd naar jouw familie in Zangora (CGVS, p. 25). Je kan werkelijk niets zeggen over de nodige opleidingen die je vader zou hebben moeten volgen, je weet niet of je vader ooit deelnam aan operaties tegen de taliban en je weet zowaar niet met welke redenen je vader in het conflict de kader van de overheid heeft gekozen of wat je moeder en grootvader hiervan vonden (CGVS, p. 25, p. 28). Op een gegeven moment breng je dan weer naar voren dat je vader bij de detectieafdeling van de politie zou hebben gewerkt, maar je kan verder geen enkele informatie geven over wat die detectieafdeling dan net zou zijn en wat daar wordt gedaan (CGVS, p. 22). Je vermeldt dat je vader in verscheidene provincies aan het werk zou zijn geweest, waaronder in het districtscentrum van je eigen district Qarghayi, maar wanneer je vader dan vanuit Qarghayi naar Zabul zou zijn verhuisd kan je net zo min duiden (CGVS, p. 24). Dat je bovendien niet weet in welk district van de provincie Zabul je vader vervolgens juist aan de slag zou zijn geweest, komt eveneens merkwaardig over. Je kan tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS slechts aanduiden dat je vader tot de machtsovername van de taliban enkele maanden geleden in Zabul actief zou zijn geweest, maar je zou nooit hebben geweten waar ergens in Zabul hij gestationeerd zou zijn geweest (CGVS, p. 24). Bij de DVZ heb je echter duidelijk aangebracht dat je vader op dat moment in het district Qalat actief zou zijn geweest (zie Verklaring DVZ, Vraag 15A). Wanneer je op deze inconsistentie gewezen wordt, kan je slechts opwerpen dat de tolk zich misschien zou hebben vergist (CGVS, p. 24). Dit biedt echter allerminst enige verschoning voor bovenstaande duidelijke tegenstrijdigheid tussen je opeenvolgende verklaringen, daar je bij aanvang van het persoonlijk onderhoud duidelijk stelde dat je gesprek bij de DVZ vlot was verlopen, dat je er de tolk goed had verstaan en dat je verklaringen achteraf opnieuw in het Pashtou aan jou zijn voorgelezen, hebt deze dan ook ondertekend (CGVS, p. 5). Het lijkt aldus weinig aannemelijk dat deze tegenstrijdigheid te wijten zou zijn aan een spontaan verzinsel van de tolk toentertijd, dan wel draagt dit bij aan de ongeloofwaardigheid van jouw verklaringen.

Hoewel er niet kan worden verlangd dat iemand van jouw leeftijd alles metterdaad tot in de kleinste details kan weergeven, kan echter wel redelijkerwijs van jou worden verwacht dat je iets meer concrete informatie weet te geven over de concrete werkactiviteiten van je vader, zeker omdat het werk van je vader in wezen rechtstreeks zou hebben geleid tot je vertrek uit Afghanistan. Dergelijke uiterst beperkte verklaringen en bijzonder weinig doorleefde verklaringen omtrent je vaders werk kunnen moeilijk overtuigen. Daarbij dient dan ook de markante desinteresse van jouw kant wat betreft je vader worden aangestipt. Doorheen het persoonlijk onderhoud geef je meermaals aan dat je totaal niet geïnteresseerd bent in wat je vader net zou hebben gedaan (CGVS, p. 23, p. 28), hetgeen danig mag verbazen. Het oogt bijzonder eigenaardig dat je nooit verdere vragen zou hebben gesteld omtrent het zogenaamde profiel van je vader, gezien de specifieke Afghaanse context des te meer (CGVS, p. 23, p. 27). Dat je ook na je aankomst in België nooit eens gevraagd zou hebben aan je vader en andere familieleden wat je vader net deed, komt weinig geloofwaardig over (CGVS, p. 23). Je zou immers omwille van de onveiligheid die de job van je vader met zich zou hebben meegebracht, door je familie weggestuurd zijn uit Afghanistan, naar Europa zijn gereisd en in België asiel hebben aangevraagd (CGVS, p. 20). Dat je dan alsnog gedurende al die tijd dat je hier in contact stond met je vader en andere familieleden, nooit enige verdere interesse zou hebben getoond in wat in wezen je eigen asielmotieven zijn, ondermijnt ontegensprekelijk je algehele geloofwaardigheid op fundamentele wijze.

Verder kunnen nog enkele opvallende eigenaardigheden in je verklaringen worden vastgesteld. Indien hij werkelijk jarenlang actief zou zijn geweest als directeur bij de ANP, toch een hooggeplaatste functie, dan kan het werkelijk niet overtuigen dat je vader gedurende al die tijd nooit enige voorzorgsmaatregelen zou hebben getroffen om zijn familie in Qarghayi te beschermen (CGVS, p. 27). Dat een dergelijk belangrijk figuur binnen de ANSF zijn gezin jarenlang onbeschermd zou hebben achtergelaten, is bijzonder weinig aannemelijk. Het is tevens merkwaardig dat je niet kan zeggen of er na je vertrek, aldus nadat je vader te weten zou zijn gekomen dat zijn vermeende werkactiviteiten concrete problemen voor zijn familie zouden hebben veroorzaakt, door je vader enige voorzorgsmaatregelen zouden zijn getroffen om de veiligheid van je resterende familieleden te waarborgen (CGVS, p. 27). Ook hier kan het werkelijk niet overtuigen dat je na je aankomst in België nooit bij je familieleden enige verdere informatie hieromtrent zou hebben gevraagd en dat je bijvoorbeeld nooit zou hebben geïnformeerd of je vader na je vertrek nog op verlof naar huis zou zijn gekomen (CGVS, p. 26). Daarnaast lijkt ook het door jou aangebrachte profiel, je zou in Afghanistan nooit naar school zijn geweest en als volledig analfabeet in België zijn aangekomen (CGVS,

p. 10), moeilijk verenigbaar met het voorgewende profiel van je vader als directeur bij de ANP. Je verklaart hieromtrent dat jouw familie te arm zou zijn geweest om jou naar school te laten gaan, hetgeen eveneens de wenkbrauwen doet fronsen indien je vader, zelf onderwijs genoten (CGVS, p. 20), het werkelijk tot directeur bij de ANP zou hebben geschopt. Deze merkwaardigheden brengen je geloofwaardigheid verder op de helling.

De door jou neergelegde werkdocumenten, waarmee je de werkactiviteiten van je vader wenst aan te tonen, zijn niet in staat om je geloofwaardigheid enigszins te herstellen (zie documenten 2 t.e.m. 10 in de groene farde van het administratief dossier). Om te beginnen dient er wederom een onaanvaardbare desinteresse langs jouw kant te worden vastgesteld. Je hebt immers werkelijk geen idee welke documenten je net voorlegt (CGVS, p. 19). Dat je ongeschoold bent en dus niet kan zeggen wat die documenten juist zijn, rechtvaardigt dit niet. Er kan immers redelijkerwijs worden verwacht dat wanneer je een vanuit Afghanistan opgestuurde enveloppe vol documenten van je vader toegestuurd krijgt, je op z'n minst enige belangstelling toont in de inhoud ervan. Jouw grootvader zou deze documenten immers reeds een jaar geleden aan jou hebben bezorgd, maar in al die tijd heb je hem nooit gevraagd wat die documenten dan net zouden zijn (CGVS, p. 19). De onverschilligheid die je aan de dag legt, omtrent desbetreffende documenten en je vader in het algemeen, doet alweer danig de wenkbrauwen fronsen en heeft duidelijk een negatieve invloed op je geloofwaardigheid. Dat men je bij de DVZ enkel zou hebben gezegd om documenten neer te leggen en niet om te vragen wat die documenten dan wel zouden zijn, kan je frappante gebrek aan betrokkenheid niet verschonen. Daarbij kan je in wezen op geen enkele manier aantonen dat de persoon die in de voorgelegde documenten wordt vermeld en de persoon die op de foto's te zien is, werkelijk jouw vader is. Je legt immers geen enkel overtuigend stuk neer betreffende je eigen identiteit, je taskara zouden je familieleden op merkwaardige manier niet meer hebben teruggevonden (CGVS, p. 19-20). Je kan evenmin enig authentiek fotomateriaal voorleggen waarop je samen te zien bent met de man die je als je vader bestempelt. Het ontbreekt je in wezen volledig aan foto's in gezinsverband, met uitzondering van een enkele werkelijk zeer vage foto die zou stammen uit je vroege kindertijd, maar waarop in feite zelfs geen gezichten te herkennen zijn, laat staan het jouwe (CGVS, p. 20; zie document 11 in de groene farde van het administratief dossier). Aan voorgelegde documenten kan daarenboven slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaas te herstellen. Dient hierbij te worden opgemerkt dat uit toegevoegde informatie ook nog eens blijkt dat allerhande Afghaanse documenten in de periode waarin jij deze documenten ontvangen hebt gezien de graad van corruptie in het land eenvoudig konden worden verkregen of worden nagemaakt. Bijgevolg dragen Afghaanse documenten an sich reeds een uiterst geringe bewijswaarde. Er dient overigens nog te worden opgemerkt dat in een van de documenten die je neerlegt, een zogenaamd schrijven vanwege je vader, jij wordt vermeld als wonende in het vluchtelingenkamp in Surkakhan, Qarghayi (zie document 9 en bijhorende vertaling in de groene farde van het administratief dossier). Gezien jouw verklaringen dat je in Afghanistan altijd in Zangora dorp zou hebben gewoond (CGVS, p. 7), nergens maak je melding van het vluchtelingenkamp gelegen in Surkakhan, vormt dit een bijkomende opmerkelijke incoherentie.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen verhindert het CGVS enig geloof toe te schrijven aan jouw verklaringen omtrent het werk van je vader, namelijk dat hij ooit voor de Afghaanse overheid en meer bepaald de ANP werkzaam zou zijn geweest. Je geloofwaardigheid komt ernstig onder druk te staan.

Bijgevolg kan het CGVS dan ook geen enkel geloof hechten aan de door jou aangehaalde concrete problemen en vluchtmotieven, die volledig voortvloeien uit de zogenaamde werkactiviteiten van je vader. Gezien het profiel van je vader reeds ongeloofwaardig werd bevonden, kunnen de problemen met de taliban, waardoor je het land zou hebben moeten verlaten, evenmin overtuigen. Daarbij kunnen ook hier elementen worden vastgesteld die de ongeloofwaardigheid van je verklaringen verder in de verf zetten. Zo doet het gegeven dat je grootvader, die die door de taliban zou zijn benaderd en met wie je tot op heden nog contact onderhoudt, nog steeds in hetzelfde huis in Zangora zou wonen en er zijn winkel zou uitbaten, klaarblijkelijk zonder enige problemen, bijzonder ongeloofwaardig aan (CGVS, p. 13, p. 15, p. 28). Jouw vader zou immers steevast voor de overheid zijn blijven verder werken, tegen de zogezegde eisen van de taliban in (CGVS, p. 20). Indien de taliban werkelijk te weten zou zijn gekomen dat je vader actief zou zijn geweest voor de Afghaanse overheid en daardoor werkelijk je grootvader tot tweemaal toe vlakbij jullie huis geïnterpelleerd zou hebben, dan kan het absoluut niet overtuigen dat hij ook na jouw vertrek nog zeker tweeënhalf jaar op diezelfde plek zou kunnen blijven wonen en werken zonder dat jij kan zeggen of er nog iets gebeurd zou zijn. Deze vaststelling tast je geloofwaardigheid danig verder aan. Tevens nefast voor je algehele geloofwaardigheid is het gegeven dat je ook omtrent de zogenaamde concrete problemen wederom inconsistente verklaringen aflegt. Wanneer je tijdens het persoonlijk onderhoud de kans wordt geboden om in je eigen woorden alle gebeurtenissen toe te lichten, heb je het

immers over een enkele zogenaamde benadering door de taliban (CGVS, p. 20). Ook bij de DVZ verklaar je dat de taliban op een dag jouw grootvader zou hebben aangesproken, waarna jij twee dagen later het land zou hebben verlaten (zie Vragenlijst CGVS bij DVZ, Vraag 5). Waar je bij de DVZ nog aangeeft dat de taliban ermee zou hebben gedreigd om jou mee te nemen, vermeld je dit zogezegde dreigement nergens bij het CGVS. Tijdens het persoonlijk onderhoud geef je bovendien te kennen dat je nog diezelfde nacht nadat je opa zou zijn aangesproken uit Afghanistan zou zijn vertrokken (CGVS, p. 29). Wanneer je er vervolgens op wordt gewezen dat je bij de DVZ had gezegd dat er nog twee dagen zaten tussen de vermeende benadering en jouw vertrek, verklaar je plots dat de taliban jouw grootvader tweemaal zou hebben aangesproken. Dat je dit noch bij de DVZ, noch tijdens het vrij relaas op het CGVS zelf naar voren brengt, is reeds veelzeggend over de geloofwaardigheid van je verklaringen. Je verklaring hiervoor, namelijk dat je niet rechtstreeks de vraag werd gesteld hoeveel keren de taliban je grootvader zou hebben benaderd (CGVS, p. 30), biedt geen afdoende verschooning voor deze ernstige lacune. Er werd je immers duidelijk gevraagd om het hele verhaal te vertellen (CGVS, p. 20). Vervolgens werd je gevraagd of je alles wat er gebeurd was had verteld, waarop je bevestigend antwoordde. Bij de daaropvolgende vraag stel je duidelijk dat er geen andere redenen waren waarom je uit Afghanistan vertrok. Het gegeven dat je plotsklaps nieuwe zogenaamde feiten opwerpt, lijkt bijgevolg eerder toe te schrijven aan een onsuccesvolle poging om een eerdere tegenstrijdigheid tussen je opeenvolgende verklaringen te herstellen. Het hoeft weinig verder betoog dat de geloofwaardigheid van jouw beweringen omtrent het zogenaamde werk van je vader en de daaruit volgende vermeende problemen, alsook jouw gehele geloofwaardigheid werkelijk onherroepelijk is aangetast.

Er dienen evenzeer ernstige twijfels geplaatst te worden bij je beweringen dat je moeder en twee broers zich momenteel in de Verenigde Staten zouden bevinden nadat ze in augustus in het kader van de machtsovername door de taliban door de Amerikanen geëvacueerd zouden zijn (CGVS, p. 14). Zo komt andermaal naar voren dat je in wezen geen enkele concrete informatie kan aanbrengen wat betreft deze zogenaamde gebeurtenissen. Zo weet je, ondanks het feit dat je hieromtrent documentatie zou hebben ontvangen die dit zou vermelden (zie tevens infra), zowaar niet waar je familie zich net in de Verenigde Staten bevinden (CGVS, p. 14). Meer nog, je zou je familie niet eens hebben gevraagd wat er net zou zijn gebeurd en hoe die vermeende evacuatie net zou zijn verlopen (CGVS, p. 31). Opnieuw zijn jouw verklaringen werkelijk van alle geloofwaardigheid en aannemelijkheid ontbloot. Dat jouw familie na de ingrijpende gebeurtenissen in Afghanistan afgelopen zomer plots contact met jou zou zoeken vanuit de Verenigde Staten en jou zou melden dat zij door de Amerikaanse autoriteiten geëvacueerd zouden zijn, maar jij vervolgens gedurende al die maanden die hierop volgen op geen enkel moment een bijkomende vraag zou hebben gesteld omtrent deze bijzondere gebeurtenis, die een dergelijke evacuatie onvermijdelijk is, overtuigt op geen enkele manier. Hetzelfde dient te worden gezegd van het vermeende gegeven dat ook jouw moeders en broers zelf nooit uit eigen beweging enige verdere informatie zouden hebben gedeeld omtrent dergelijke uitzonderlijke ervaringen. Dat je simpelweg opgelucht zou zijn geweest na het horen over hun vertrek uit het land en daaruit afdoende voldoening zou hebben gehaald (CGVS, p. 31), kan bovenstaande bemerking geenszins verschonen. Er kan van jou minstens verwacht worden dat je enige interesse zou tonen indien een deel van jouw familie werkelijk recentelijk uit Afghanistan zou zijn geëvacueerd en een ander deel zich tot op heden nog in Zangora zou bevinden (CGVS, p. 16, p. 15). In jouw werkelijk basale en onvolledige verklaringen ontbreekt het echter aan enige interesse hieromtrent, hetgeen onherroepelijk je geloofwaardigheid doet wankelen. Je weet met andere woorden op geen enkele manier aannemelijk te maken dat jouw moeder en broers zich werkelijk in de Verenigde Staten zouden bevinden.

Ook in deze dient de opmerking worden gemaakt dat neergelegde documenten slechts een ondersteunende werking genieten en jouw in casu ongeloofwaardige verklaringen niet weten om te buigen, zoals hierboven reeds toegelicht. De documenten die je voorlegt ter staving van deze zogezegde evacuatie overtuigen daarbij evenmin. Wederom dient ook hier te worden opgemerkt dat het je volledig ontbreekt aan enige betrouwbare foto's in gezinsverband, waardoor je ook hier geheel niet aannemelijk maakt dat de personen op de door jou neergelegde foto's enigszins met jou geaffilieerd zouden zijn. Daarbij betreffen het slechts foto's van documenten en screenshots, waardoor de bewijswaarde van het document hoe dan ook reeds erg beperkt is wegens mogelijk onderhavig geweest aan knip- en plakwerk en deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Er dient daarenboven te worden benadrukt dat deze documenten, de foto's van handgeschreven papiertjes, foto's van eenvoudig getypte papiertjes en foto's van Employment Authorization documenten (zie documenten 13 & 14 in de groene farde van het administratief dossier) op geen enkele manier als authentiek en geloofwaardig kunnen worden bestempeld. Dat jouw broers en moeder volgens jouw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud al maanden in de Verenigde Staten zouden verblijven met enkel deze zogenaamde documenten raakt in feite kant noch wal. De Amerikanen zijn in het kader van de door hen uitgevoerde evacuaties immers erg nauwgezet te werk gegaan (zie informatie toegevoegd aan de blauwe farde van het administratief dossier). Zo werden

de betrokken Afghanen nooit rechtstreeks naar de Verenigde Staten gebracht, maar werden ze in derde landen onderworpen aan verscheidene procedures en verregaande veiligheidsscreenings. Enkel Afghanen die een zeer grondige doorlichting doorstonden hebben toegang gekregen tot het Amerikaanse grondgebied. Tot op heden verblijven er zo nog grote aantallen door Amerikanen weggehaalde Afghanen in afwachting buiten de Verenigde Staten. De personen die uiteindelijk in de Verenigde Staten werden toegelaten, hebben allen ofwel een visum, ofwel hebben zij een verzoek om internationale bescherming ingediend. Bij aankomst in het land werden er bovendien medische screenings uitgevoerd, kregen zij allen de vereiste vaccinaties toegediend, kregen ze toegang tot Medicaid en konden ze rekenen op directe hulp bij de aankoop van essentiële benodigdheden. Indien jouw familieleden werkelijk alreeds in augustus zouden zijn toegelaten tot de Verenigde Staten en daar bijgevolg zouden moeten verblijven met een visum dan wel als verzoeker om internationale bescherming, en dus de hierboven vermelde procedures zouden moeten doorlopen hebben, moeten zij wat dit alles betreft officiële documentatie in hun bezit hebben.

De documenten waarvan jij tijdens het persoonlijk onderhoud foto's neerlegt daarentegen, lijken bijzonder weinig authentiek, danig gefabriceerd en allerminst officieel uitgegeven door de Verenigde Staten. Het ontbreekt deze documenten om te beginnen reeds aan betrouwbare stempels, zegels en handtekeningen. Bovendien wordt op een van deze documenten jouw zogezegde broer benoemd als O.O. (zie documenten 13 in de groene farde van het administratief dossier). Jij geeft tijdens het persoonlijk onderhoud echter te kennen dat je niemand kent die zo heet (CGVS, p. 32). Wanneer je dan vervolgens wordt medegedeeld dat een van de documenten van de persoon die je als je zogezegde broer aanduidt als achternaam O. vermeldt, geef je als uitleg dat de Amerikanen zich misschien zullen hebben vergist met de juiste achternaam omdat dergelijke namen moeilijk zouden zijn voor buitenlanders. Rekening houdend met de bovengenoemde beschikbare objectieve informatie omtrent de diepgaande screenings die werden uitgevoerd, is deze uitleg niets anders dan bijzonder ongeloofwaardig te noemen. Ook op de foto van de zogezegd officiële Employment Authorization kaart, die je op een later tijdstip aan het CGVS overmaakte, zou dan klaarblijkelijk simpelweg de foute naam zijn weergegeven, hetgeen weinig plausibel overkomt (zie documenten 14 in de groene farde van het administratief dossier; zie tevens infra). Verder staat er bij een plompverloren stempel op een enkel papier, vreemd genoeg hebben de andere documenten geen dergelijke stempel, dat desbetreffend document geldig zou geweest zijn tot 19 september 2021. Het kan met andere woorden niet dat jouw familieleden, indien zij werkelijk in augustus naar de Verenigde Staten geëvacueerd zouden zijn en daar werkelijk tot op heden zouden verblijven, niet over verdere documentatie zouden beschikken. Wanneer je hier tijdens het persoonlijk onderhoud mee wordt geconfronteerd, en wordt gevraagd naar verdere documentatie ter staving van je beweringen, kan je slechts volhouden dat ze geen andere documenten zouden hebben gekregen en dat zij jou alles zouden hebben opgestuurd wat ze op dat moment in hun bezit zouden hebben gehad (CGVS, p. 32-33).

Bijgevolg is het tamelijk merkwaardig te noemen dat je enige tijd na het persoonlijk onderhoud foto's van bijkomende vermeende Amerikaanse documenten overmaakt die al aan jouw familieleden zouden zijn uitgegeven in september en oktober 2021, aldus ruime tijd voor het persoonlijk onderhoud in december 2021 plaatsvond (zie documenten 14 in de groene farde van het administratief dossier). Het gaat in deze om foto's van zogenaamde Employment Authorization documenten betreffende jouw zogezegde familieleden. Uit de objectieve informatie, terug te vinden in de blauwe farde van het administratief dossier, blijkt duidelijk dat Employment Authorization kaarten worden uitgereikt op basis van een welbepaalde immigratiestatus. Jij kan echter geen zicht bieden op wat de zogezegde immigratiestatus van jouw familieleden dan net zou zijn. Een dergelijke kaart, die een vreemdeling in Verenigde Staten niet verplicht hoeft aan te vragen maar slechts als hij/zij daar aan het werk wil gaan, is op zichzelf slechts een optioneel aanvullend document en geenszins essentieel voor het verblijf van deze vreemdeling. Het gaat immers in wezen om een werkvergunning, geen wettelijk verblijfsdocument. Dit staat bovendien ook letterlijk aangegeven, een kaart als dusdanig is geen wettig identiteitsdocument zonder enige verdere documentatie. Het is, zoals hierboven reeds benadrukt, volstrekt onmogelijk dat iemand louter met deze documenten wettig in de Verenigde Staten verblijft. Integendeel, om een Employment Authorization document te bekomen, moet men over behoorlijk wat objectieve persoonlijke informatie en documenten beschikken. Dat jij geen enkele verdere objectieve informatie en documentatie weet voor te leggen op hetzelfde moment als deze kaarten, is met andere woorden in wezen uitgesloten indien jouw familie werkelijk in de Verenigde Staten zou zijn. Kortom, er hangt een behoorlijke zweem van ongeloofwaardigheid omtrent het geheel aan jouw verklaringen en de door jou neergelegde documenten. Daarbij kunnen nog volgende bemerkingsen worden gemaakt, die verder negatieve invloed uitoefenen op jouw geloofwaardigheid. Het oogt om te beginnen enigszins merkwaardig dat de Employment Authorization kaarten van eenzelfde gezin met minderjarige kinderen op verschillende data zouden zijn afgeleverd. Dat er überhaupt werkvergunningen worden afgeleverd aan een negen- en dertienjarige, die de wettelijke leeftijd om te mogen werken in de Verenigde Staten dus nog niet hebben bereikt, doet evenzeer de wenkbrauwen fronsen. Ook verwonderlijk, gezien het gegeven dat de huidige wachttijd voor dergelijke documenten in de Verenigde Staten tussen de vier en de dertien maanden bedraagt, is het feit

dat jouw familieleden al na minder dan een maand na aankomst in de Verenigde Staten dergelijke kaarten kregen uitgevaardigd ondanks dat zij nog in een eerste aankomstkamp zouden verblijven (CGVS, p. 32). Het gegeven dat op een van de foto's van de zogezegde Employment Authorization kaart van je moeder ook een Afghaans paspoort valt uit te maken is tevens opmerkelijk. Dat je hieromtrent geen verdere informatie deelt, doet merkwaardig aan.

Het geheel aan jouw verklaringen omtrent de zogezegde evacuatie van jouw familieleden valt op geen enkele manier in overeenstemming te brengen met de manier waarop dergelijke evacuaties naar de Verenigde Staten werkelijk werden uitgevoerd. Het hoeft weinig verder betoog dat het gegeven dat je omtrent deze zogezegde evacuatie amper zelf enige informatie weet te geven, je beweringen allerminst kan staven met enige betrouwbare documentatie en in het algemeen geen klaar beeld kan scheppen over het zogenaamde verblijf van je familieleden in de Verenigde Staten, de geloofwaardigheid van je verklaringen onherroepelijk onderuithalen.

Ten overvloede kan hierbij worden toegevoegd dat het enigszins opvallend mag worden genoemd hoezeer jouw verklaringen omtrent een welbepaald incident in België verschillen met jouw verklaringen omtrent jouw concrete vluchtaanleiding en asielmotieven op vlak van uitgebreidheid, helderheid, consistentie en doorleefdheid (CGVS, p. 35-36). Dat je merkkelijk in staat bent om omtrent dergelijke gebeurtenissen in België op een welbespraakte en coherente manier diepgaand en breedvoerig te vertellen staat in schril contrast met je uiterst beperkte en incoherente verklaringen omtrent de redenen die je ertoe zouden hebben aangezet Afghanistan te verlaten en een verzoek om internationale bescherming in te dienen, waardoor de geloofwaardigheid van je asielmotieven verder onder druk komt te staan.

Inzake de persoonlijke omstandigheden dient opgemerkt te worden dat een verzoeker de verplichting heeft om van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem of haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist van jou dat je zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van jouw identiteit, leefwereld en asielrelaas. Het CGVS mag van jou correcte en coherente verklaringen, en waar mogelijk documenten, verwachten met betrekking tot jouw identiteit, jouw nationaliteit, jouw leeftijd, jouw achtergrond, ook die van relevante familieleden, de landen en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken en de afgelegde reisroute. Er kan van jou dan ook worden verwacht dat je het CGVS inzicht verschaft in jouw werkelijke achtergrond en het werkelijk (familiaal) netwerk waarop je kan steunen. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat je ongeloofwaardige verklaringen hebt afgelegd over het profiel van je vader en alles wat daarbij komt kijken, alsook dienen ernstige twijfels geplaatst te worden bij jouw beweringen dat een deel van je familie zich in de Verenigde Staten zou bevinden. Door jouw gebrekkige medewerking op dit punt laat je niet toe om op basis van je verklaringen op een correcte wijze tot een inschatting te komen van het werkelijk familiaal netwerk waarop je in Afghanistan kan steunen. Nochtans berust voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking op jouw schouders.

Het CGVS benadrukt tot slot dat het jouw taak is om de verschillende elementen van je relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht jouw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Bovendien is er slechts sprake van een onderzoeksplicht in hoofde van het CGVS in zoverre jij verifieerbare elementen hebt aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door jou afgelegde verklaringen en de door jou overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in jouw hoofde geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen.

Gezien je ongeloofwaardige verklaringen omtrent het profiel van je vader, de daaruit volgende vermeende vervolgingsfeiten en de zogenaamde evacuatie van je moeder en broers, kan in wezen niet worden aangenomen dat jij in Afghanistan niet langer over een afdoende netwerk zou beschikken. Bijgevolg ben je niet in staat om het vermoeden dat jij in jouw land van herkomst wel kan terugvallen op een afdoende netwerk te weerleggen.

Als laatste dient te worden vastgesteld dat, hoewel jij stelt dat de taliban Afghanen zou viseren die in een 'ongelovig' land zouden hebben verbleven (CGVS, p. 34), dit louter een bewering betreft die je niet in concreto weet te staven. Uit de door jou aangereikte en beschikbare landeninformatie kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in Europa te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen. Jij

toont geenszins aan en uit de beschikbare informatie blijkt niet dat eenieder die na een verblijf in het buitenland naar Afghanistan terugkeert, zou dreigen te worden geconfronteerd met ernstige problemen of te worden geveiseerd of vervolgd. Je dient zulks derhalve in concreto aannemelijk te maken. Hier blijf je echter in gebreke. Je brengt immers geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen; laat staan dat je in concreto aannemelijk zou maken dat, door wie, waar, wanneer of in welke omstandigheden je daardoor zou dreigen te worden geveiseerd, gestigmatiseerd en/of vervolgd.

Omwille van de hierboven opgesomde redenen, meent het CGVS dat jij niet kan aantonen dat er op dit ogenblik, wat jou betreft, een actuele en gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of reëel risico op ernstige schade in zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, bestaat.

Uit dit alles blijkt dat het CGVS je niet kan erkennen als vluchteling in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin zijn er redenen om jou de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van art. 48/4, §2, b van de Vreemdelingenwet. Je heeft gezien bovenstaande vaststellingen niet aannemelijk gemaakt dat er in jouw hoofde een reëel risico bestaat op ernstige schade in het geval je zou terugkeren Afghanistan.

De door jou neergelegde bewijsstukken zijn niet bij machte een ander zicht op de bovenstaande appreciatie te werpen. Met betrekking tot de documenten en foto's betreffende je vader en de zogenaamde evacuatie van je moeder en twee broers verwijst het CGVS naar bovenstaande motivering, waaruit duidelijk naar voren komt dat deze documenten jouw verklaringen op geen enkele manier kunnen onderbouwen, alsook dat er twijfels dienen geplaatst te worden bij de authenticiteit ervan. Eenzelfde redenering dient worden opgeworpen wat betreft de kopieën van documenten waarvan een deel van inhoud na vertaling door onleesbaarheid niet kan worden vastgesteld aangezien dus op geen enkele manier de inhoud, noch de authenticiteit kan worden nagegaan. Het gegeven dat deze documenten dermate onleesbaar zijn is daarbij tevens nefast voor hun geloofwaardigheid, net zoals het feit dat jij zelf niet op de hoogte bent van de inhoud van deze documenten (zie supra). Het verslag vanwege het CLB d.d. 20 september 2021 kan bovenstaande inschatting evenmin wijzigen. Dit verslag beschrijft jou als iemand met een lage intelligentie en iemand die laag scoort op adaptief gedrag. Het oppikken van het Nederlands en schoolse vaardigheden zou moeizaam gaan en je lijkt ook emotioneel in de knoop te zitten. Uit jouw gehoor blijkt echter helemaal niet dat je niet over de verstandelijke capaciteiten zou beschikken om een vraaggesprek te voeren. De vaststellingen van het CLB tonen niet aan dat je niet in staat zou zijn een coherent en consistent relaas naar voor te brengen. Bovendien is er geen betrouwbare IQ-bepaling mogelijk bij anderstalige nieuwkomers vooraleer ze een paar jaar in onze cultuur verbleven hebben. Sowieso zijn de resultaten van intelligentietest bij personen afkomstig uit andere culturen dikwijls voor interpretatie vatbaar (zie ook de aan het administratief dossier toegevoegde informatie). Deze voorzichtigheid wordt daarenboven eveneens in het door jou aangebrachte verslag vermeld. In het document valt tevens te lezen: "De erin vermelde gegevens zijn voor evolutie vatbaar en de besluiten zijn tijdsgebonden. Dit verslag en alle gegevens die erin zijn opgenomen, kunnen en mogen enkel en alleen gebruikt worden in het kader van toegang tot een individueel aangepast curriculum in het gewoon of toegang tot buitengewoon onderwijs." Dit verslag kan met andere woorden geen verschoning bieden voor de hierboven aangehaalde lacunes, vaagheden, tegenstrijdigheden en incoherenties in jouw relaas, die wijzen op een ongeloofwaardig karakter wat jouw asielmotieven betreft.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EASO Country Guidance: Afghanistan van november 2021 (beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Afghanistan_2021.pdf) in rekening genomen.

In de EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch

verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Zowel uit de analyse van de situatie als uit de EASO Guidance Note blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

In de loop van 2021 is de situatie in Afghanistan drastisch gewijzigd. In het kader van het Doha-vredesakkoord van 29 februari 2020 tussen de taliban en de Verenigde Staten kondigde deze laatste aan dat ze tegen 1 mei 2021 haar troepen uit Afghanistan zou terugtrekken. Deze datum werd niet gehaald, maar in april 2021 kondigde President Biden aan dat de effectieve terugtrekking rond zou zijn op 11 september 2021. Het voorjaar van 2021 werd gekenmerkt door het geleidelijke vertrek van de internationale troepen en, vanaf mei 2021, een grootschalig offensief van de taliban. Initieel richtte de taliban zich voornamelijk op landelijke gebieden in het noorden van het land, waar de weerstand tegen hen steeds het sterkst is geweest, maar al spoedig werden ook districten in andere delen van het land ingenomen. Vele gebieden werden overgedragen aan de taliban d.m.v. onderhandelingen en nadat strijdkrachten van de toenmalige overheid hun checkpoints en kazernes hadden verlaten en/of overgedragen aan de oprukkende taliban. In de loop van juni versnelde de taliban haar offensief en tegen het einde van de maand controleerde ze om en bij de 160 districten. In juli 2021 zette de taliban haar opmars verder, nam ze een serie strategische grensposten over en vanaf augustus 2021 richtte de taliban zich op de grote steden. Op 6 augustus was Zaranj (Nimroz) de eerste provinciehoofdplaats die in handen van de taliban viel en dit na onderhandelingen met lokale leiders. In de volgende dagen kwamen ook andere grote steden als Kunduz (8 augustus), Pul-i Khomri (10 augustus), Ghazni, Herat (12 augustus), Kandahar, Laskar Gah (13 augustus) en Mazar-i Sharif (14 augustus) onder controle van de taliban. Nadat ook Jalalabad in de ochtend van 15 augustus na onderhandelingen werd overgenomen, reden later die dag talibanstrijders ook de hoofdstad Kabul binnen zonder er verzet aan te treffen. Panjshir, de enige provincie die op de avond van 15 augustus nog niet in handen van de taliban was, werd volgens de taliban op 6 september ingenomen. De leider van de verzetsstrijders rapporteerde dat er nog steeds werd gevochten in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation van juni 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_06_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf en EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban gaat gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban een belangrijk deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als dusdanig als actor aanwezig

zijn. Het verdwijnen van een belangrijke actor uit het conflict draagt mee bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan sterk gedaald. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen onder andere voormalige veiligheids- en overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP en anderzijds van aanslagen door ISKP, vnl. tegen leden van de taliban. Hoewel het aantal incidenten en de graad van geweld in het algemeen aanzienlijk is afgenomen, is er een toename van incidenten die worden toegeschreven aan ISKP. In haar gerichte aanslagen tegen de taliban gebruikt ISKP dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die de sjiitische minderheid viseerden en die werden opgeëist door ISKP. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten. Daarnaast was er ook sprake van de vrijwillige overgave door ISKP-leden en werd er hierbij vaak bemiddeld door tribale ouderen. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Op 6 november 2021 rapporteerde UNHCR dat er in 2021 zo'n 681 300 nieuwe intern ontheemden waren in Afghanistan. UNOCHA rapporteerde dat er ongeveer 336 000 intern ontheemden waren in de periode tussen 1 juni en 22 augustus 2021. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden. Zo werden er voor de periode tussen 4 augustus en 18 oktober 2021 zo'n 22 000 intern ontheemden gerapporteerd. Het merendeel van deze intern ontheemden zijn vrouwen en kinderen. Bovendien schatte UNHCR in november 2021 dat er sinds september 2021 zo'n 169 000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er in Afghanistan een sterke daling is van het geweld. Er is een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en de incidenten die zich wel nog voordoen zijn hoofdzakelijk doelgericht van aard. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag vanuit gegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Net zomin laat u na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt evenwel dat, naar analogie met de

rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het Hof van Justitie heeft immers reeds verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) nietoverheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). Het CGVS meent, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socioeconomische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, UN Secretary General, The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security van januari 2022, beschikbaar op https://unama.unmissions.org/sites/default/files/sg_report_on_afghanistan_january_2022.pdf) blijkt dat er een aantal oorzaken zijn van de actuele socio-

economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Enerzijds was er vlak na de machtsovername door de taliban een tijdelijke onderbreking van de internationale hulp en een verstoring van de handel en het banksysteem. Dit resulteerde in een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash. Daarnaast zorgde de aanhoudende droogte voor voedselonzekerheid en ondervoeding. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Er kan niet gesteld worden dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan te wijten is aan gedragingen van actoren, laat staan een opzettelijk handelen of nalaten van actoren. Veeleer blijkt de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het resultaat van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren.

Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat u de status van subsidiaire bescherming niet kan worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

2.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 12, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel, van de artikelen 4 en 20 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: de Kwalificatierichtlijn), van de artikelen 4 en 14 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, van artikel 3 van het Europees Verdrag inzake de uitoefening van rechten van kinderen (hierna: het EVRK), van artikel 24.2 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), van artikel 22bis van de Grondwet en van "de leidende beginselen van UNHCR".

2.2. Als voorafgaandelijke opmerking in haar verzoekschrift stelt de verzoekende partij als volgt:

"Vooreerst wenst verzoeker op te merken dat het CGVS in haar motivering stelt dat de DVZ door Fedasil op de hoogte werd gesteld van een link wat hem betreft met een gekende Afghaanse jongerenbende. Nergens in het administratief dossier is hier ook maar iets van terug te vinden! Dit werd bovendien ook expliciet bevestigd door de administratieve dienst per mail dd. 11/03/2022. (zie stuk 3)

Op deze manier wordt verzoeker elk verweer ontnomen. Het enige wat hij op heden kan doen is formeel stellen dat dit pure sfeerschepperij betreft van het CGVS uit.

Verzoeker inderdaad betrokken bij een gevecht waarbij hij met een mes werd toegetakeld en aldus als slachtoffer (!!!) op heden burgerlijke partij is. Het feit dat hij diende overgeplaatst te worden van centrum was dan ook om hem te beschermen. Er is een strafzaak lopende, tegen de dader van deze feiten.

De insinuaties en het afschilderen van verzoeker als betrokken bij een gekende Afghaanse jongerenbende doet dan ook niets ter zake."

Vervolgens wijst de verzoekende partij op haar kwetsbaar profiel als niet-begeleide minderjarige vreemdeling. Zij meent dat de vraagstelling tijdens haar persoonlijk onderhoud niet aan dit kwetsbaar profiel was aangepast en benadrukt haar laag intelligentieniveau waarop ook haar voogd en haar advocaat hadden gewezen. Met betrekking tot het voorgelegde attest van het CLB betoogt de verzoekende partij dat: "Verzoeker kan hiermee niet akkoord gaan. Dergelijke vaststellingen stellen net wél vast dat men de inhoud van bepaalde vragen niet zal begrijpen en dat men niet accuraat zal antwoorden op gestelde vragen.

Het CGVS waant zich hierbij aldus beter geplaatst om dit alles te vatten dan de experts ter zake, die van verzoeker een omstandig onderzoek hebben afgenomen, ook al worden hierbij inderdaad enkele

kanttekeningen geplaatst... Dit wil evenwel niet zeggen dat hiermee geen rekening dient gehouden te worden, wel integendeel!"

Verder wijst de verzoekende partij op Europese en Belgische rechtspraak inzake de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming van getraumatiseerde minderjarigen. De verzoekende partij besluit dat:

"Het is een plicht van het commissariaat-generaal om een asielzoeker, met de nodige omzichtigheid te behandelen.

De commissaris generaal geeft zelf aan dat de Protection Officer alle elementen, die aanwezig zijn in het dossier, in rekening moet nemen. De Protection Officer moet tijdens het gehoor ook rekening houden met het individueel profiel van de asielzoeker, alsook tijdens de beoordeling van het dossier.

Zo moet ook rekening gehouden worden met mentale beperkingen. Hierbij zal ook rekening gehouden worden met de culturele achtergrond van de betrokkene, de (intellectuele) stimulering vanuit het milieu van herkomst, externe observaties, enz.

In casu is echter duidelijk dat dit niet werd gedaan.

Verzoeker is een ongeschoold persoon, heeft een zeer laag IQ, is zwaar getraumatiseerd.

Hoewel dit een eerste maal werd aangegeven bij het interview van het commissariaat-generaal, blijkt nergens uit de weerslag van het gehoor dat de protection-officer enige aangepaste vraagtechniek heeft gebruikt.

Uit de opmerkingen van zowel de advocaat als de voogd blijkt duidelijk dat er twijfels zijn over de intelligentie en cognitieve capaciteiten van verzoeker. De Commissaris-generaal heeft niet voldaan aan haar onderzoeksplicht. Het intelligentieniveau van verzoeker kon gemakkelijk objectief beoordeeld worden, dit echter werd nagelaten.

Verzoeker betreurt dan ook enorm hoe het Commissariaat-generaal is omgegaan met de voorgelegde stukken en argumenten."

Verder voert de verzoekende partij aan als volgt:

"4.6.

- Aangaande de door de minderjarige verzoeker verschaft informatie

- 4.6.1. Aangaande het werk van vader (cf. belang van her kind)

Het CGVS motiveert in de bestreden beslissing dat verzoeker onvoldoende concrete informatie omtrent zijn vaders werkactiviteiten kon geven en dat er een markante desinteresse was van verzoeker in het werk van zijn vader.

Verzoeker is ernstig gegriefd door deze motivering.

Zo heeft verzoeker wel degelijk alle informatie die hem gekend was gegeven. Hij gaf aan dat zijn vader in verschillende provincies was tewerkgesteld en noemde deze op. Hij kon ook aangeven waar hij laatst gestationeerd was. Dit wordt bovendien ook bevestigd in de beslissing.

Het CGVS staft zijn motivering door te stellen dat verzoeker niet op de hoogte was van het salaris van zijn vader. Dit is evenwel een compleet absurde motivering. Er kan immers niet redelijkerwijze vanuit gegaan worden dat een kind op de hoogte is van het salaris van zijn ouder?

Verder haalt het CGVS aan dat het ook markant is dat verzoeker geen interesse had in het werk van zijn vader, zeker omdat het werk van zijn vader rechtstreeks zou hebben geleid tot zijn vertrek.

Blijkbaar verwacht het CGVS wel degelijk dat een minderjarige op de hoogte is van het werk van zijn ouders en dit tot in de kleinste details....

Verzoeker gaf eerlijk toe niet geïnteresseerd te zijn in het werk van zijn vader, en toegegeven welk kind is dit wel op jonge leeftijd? Bovendien kon verzoeker toch onmogelijk weten dat deze info belangrijk zou zijn in de toekomst, aangezien dit rechtstreeks zou leiden tot zijn vertrek.

Deze redenering van het CGVS is dan ook compleet absurd en absoluut onredelijk!

- 4.6.2. Aangaande de evacuatie van zijn gezin naar de Verenigde Staten

Uit het persoonlijk onderhoud kwam reeds duidelijk naar voor dat de protection officer weinig geloof hechte aan de verklaringen van verzoeker omtrent de evacuatie van zijn moeder en broers naar de Verenigde Staten.

Dat dergelijk houding tijdens het persoonlijk onderhoud op zich reeds erg problematisch is, en er hiervoor verwezen wordt naar wat reeds uiteengezet werd hierboven. (zie supra)

In de motivering wordt dit ongeloof alleen maar verder doorgetrokken en wordt alles uit de kast gehaald om toch maar te wijzen op het feit dat moeder onmogelijk in de VS zou kunnen verblijven en wordt bovendien ook geïnsinueerd dat de voorgelegde documenten valst zou zijn...

Dat dergelijke houding van het CGVS onaanvaardbaar is.

Verzoeker heeft steeds, met behulp van zijn voogd, gepoogd alle nuttige informatie te verzamelen omtrent de reis van moeder en broers naar de VS en alsook omtrent hun verblijf aldaar. Evenwel kan worden aangenomen dat de omstandigheden van hun vertrek alles behalve ideaal zullen geweest zijn en dat de

administratie omtrent hun verder blijf in de VS wellicht ontzettend moeilijk zal zijn geweest voor een alleenstaande moeder zonder enige kennis van het Engels.

Na het persoonlijk onderhoud en de negatieve beslissing werd opnieuw contact gezocht met moeder, die intussen opnieuw was verhuisd. Zij heeft intussen een woning toegewezen gekregen in Alexandria, Virginia. Verzoeker legt hiervoor opnieuw de nodige en verkregen stukken van voor. Het betreft een toewijzing van woonst, het exacte adres en de huurovereenkomst. (zie stuk 5 en 6)

Nog ter staving van het verblijf van moeder in de Verenigde Staten worden ook alle administratieve documenten omtrent hun sociale zekerheid voorgelegd. (zie stuk 7)

Ter staving van de effectieve binnenkomst van moeder in de VS kan verwezen worden naar het paspoort van moeder waarin een stempel van 'US Department of Homeland Security' is aangebracht, met datum augustus 2021. (zie stuk 4)

Dat verzoeker als minderjarige compleet afhankelijk is van de informatie dewelke hij verkrijgt van moeder in de VS. Dat hij telkens alles wat hem werd opgestuurd heeft voorgelegd, en dit ook op heden doet. Indien er nog bijkomende stukken zouden volgen zal dit tevens per aanvullende nota worden neergelegd. Dat er aldus volledige medewerking is van verzoeker. Opnieuw kan verwezen worden naar de opmerking van de advocaat bij afsluiten van het persoonlijk onderhoud.

Er kan op heden niet meer ernstig ontkend worden dat moeder en de twee broers wel degelijk in de Verenigde Staten verblijven. Dat er aldus geen terugkeer mogelijkheid is voor verzoeker naar Afghanistan, gelet op het feit dat zijn moeder er niet verblijft en zijn vader is verdwenen.

Het CGVS gebruikt immers de verklaringen van verzoeker omtrent zijn vader en moeder om het ganse relaas in twijfel te trekken. Evenwel kan dit nu niet meer ernstig worden voorgehouden.

De verzoeker dient dan ook te worden erkend als vluchteling, minstens dient de bestreden beslissing te worden vernietigd

4.7.

- Aangaande het profiel van verzoeker als 'verwesterd'

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat het CGVS in haar beslissing niets motiveert omtrent de vrees van verzoeker omwille van zijn 'verwestering' en verblijf in Europa.

Nochtans wordt dit duidelijk opgenomen in de samenvatting van de zaken waarvoor verzoeker een terugkeer naar Afghanistan vreest (zie bestreden beslissing p. 2)

- 4.7.1.

Het valt verzoekende partij vooreerst op dat na lezing van het administratief dossier, er geen enkele actuele informatie is terug te vinden over de situatie van terugkeerders naar Afghanistan! Dat dit op zijn minst merkwaardig mag zijn, gelet op de intussen algemeen bekende machtsovername door de taliban.

Het Commissariaat- Generaal toont hier geenszins aan dat zij zich gebaseerd heeft op een grondig en zorgvuldig onderzoek, waartoe zij gehouden is, zeker als het gaat om een minderjarige verzoeker, die al sinds enige tijd als minderjarige in België verblijft!

Zeker gezien verzoekende partij zich in de uiteenzetting hierna wél zal steunen op objectieve én recentere bronnen, die steun vinden in verzoekers verklaringen.

Een schending van de onderzoeksplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel wordt hiermee aangetoond."

Inzake haar verwestering citeert de verzoekende partij uit landeninformatie en rechtspraak van de Raad.

Voorts wijst de verzoekende partij op het hoger belang van het kind, hetgeen volgens haar in casu niet/onvoldoende in overweging werd genomen. Zij stelt dat er van haar teveel wordt geëist en dat de drempel voor het beoordelen van haar vervolgingsvrees niet zo hoog mag zijn. Tevens meent zij dat het principe van het voordeel van de twijfel ruim moet worden toegepast en wijst zij op de gedeelde bewijslast tussen de verzoeker om internationale bescherming en het CGVS.

Vervolgens gaat de verzoekende partij in op de subsidiaire beschermingsstatus wat betreft de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan. Zij meent dat er in haar hoofde sprake is van persoonlijke omstandigheden die het risico verhogen dat zij slachtoffer zal worden van willekeurig geweld, namelijk:

"Dat de verzoeker in dit kader wenst te wijzen op het feit dat hij reeds twee jaar verblijft in volgens de Taliban "een niet- moslim land" en aldus als "verwesterd" gepercipieerd zal worden bij een terugkeer naar Afghanistan. Bovendien werden zijn moeder en broers geëvacueerd naar de Verenigde Staten! (zie supra) Dit is een persoonlijk omstandigheid die zijn risico verhoogd om slachtoffer te worden van willekeurig geweld."

De verzoekende partij wijst eveneens op de algemene socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Zij citeert dienaangaande uit verschillende rapporten en artikels. Zij betoogt dat: "Dat het CGVS hier voornamelijk de socio-economische situatie beschrijft doch niet ingaat op de precaire humanitaire situatie door het handelen van de Taliban en de strikte en vergaande toepassing van de Sharia." en: "Echter behaalt de huidige complexe situatie in Afghanistan wel degelijk een zorgwekkend

niveau waardoor verzoeker bij een terugkeer terecht zal komen in een situatie die een onmenselijke en vernederende behandeling uitmaakt overeenkomstig artikel 48/4 Vreemdelingenwet.”

De verzoekende partij vraagt in hoofdorde om haar als vluchteling te erkennen, minstens haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

2.3. De verzoekende partij voegt blijkens de inventaris bij haar verzoekschrift de volgende stukken toe:

“3. Email CGVS dienst administratie, dd. 11/03/2022;

4. Kopie paspoort moeder + stempel Homeland Security;

5. Toewijzing woonst van moeder in de Verenigde Staten + adres;

6. Huurovereenkomst moeder in de Verenigde Staten;

7. Documenten in verband met de sociale zekerheid moeder;

8. UK Home Office: Country Policy and Information Note: Afghanistan: Afghans perceived as ‘Westernised’ van juni 2021 ; (zie: https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/994252/Afghanistan-Westernised-CPIN-v2.0_June_2021_.pdf);

9. EASO Report: Afghanistan: ‘Afghan nationals perceived as ‘Westernised’ van 02/09/2020; (zie: <https://www.justice.gov/eoir/page/file/1312176/download>);

10. Nansen rapport 2021/11, beschikbaar op <https://nansen-refugee.be/wp-content/uploads/2021/11/NANSEN-Profile-5-21-Volgend-verzoek-Taliban-machtsovername.pdf>;

11. EASO Afghanistan Country Focus: Country of Origin Information Report, January 2022, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf;

12. UK Home Office: Country Policy and Information Note Afghanistan: Fear of the Taliban van Februari 2022 (beschikbaar op https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/1054280/AFG_CPIN_Fear_of_the_Taliban.pdf;

13. The Principle of Non Refoulement under International Human Rights Law, beschikbaar op <https://www.ohchr.org/sites/default/files/Documents/Issues/Migration/GlobalCompactMigration/ThePrincipleNon-RefoulementUnderInternationalHumanRightsLaw.pdf>;

14. 10. UNHCR POSITION ON RETURNS TO AFGHANISTAN, August 2021, beschikbaar op <https://reporting.unhcr.org/document/223>;

15. The UNHCR Manual on Voluntary Repatriation of 1996 Guidelines, beschikbaar op https://www.unhcr.org/bg/wp-content/uploads/sites/18/2016/12/Handbook_Voluntary-Repatriation_1996.pdf;

16. Human Rights Watch, “Taliban ‘Vice’ Handbook Abusive”, dd. 29 oktober 2021 (beschikbaar op <https://www.hrw.org/news/2021/10/29/afghanistan-taliban-vice-handbook-abusive>;

17. Amnesty International, “New alliance to protect human rights in Afghanistan” beschikbaar op <https://www.amnesty.org/en/latest/news/2022/03/new-alliance-to-protect-human-rights-in-afghanistan/>;

18. Persartikel Al Jazeera, beschikbaar op: <https://www.aljazeera.com/opinions/2021/4/26/the-eu-efforts-to-repatriate-afghan-asylum-seekers-are-dangerous>;

19. World Food Program at a glance, beschikbaar op: <https://www.wfp.org/stories/wfp-glance>;

20. World Food Program Afghanistan, 17/03/2022, beschikbaar op: https://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/AFG%20External%20Sitrep_17%20March_FINAL.pdf;

21. Statement UN High Commissioner for Refugees Filippo Grandi, 17/03/2022, beschikbaar op: <https://www.unhcr.org/news/press/2022/3/6232e0e84/un-high-commissioner-refugees-appeals-global-engagement-address-afghanistans.html>;

22. WFP, Afghanistan Food Security Update February 2022, beschikbaar op: <https://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/AFG%20Food%20Security%20Update%20%236%20%28February%202022%29.pdf>;

23. Human Rights Watch, “Time Running Out to Address Afghanistan’s Hunger Crisis: Without a Functioning Central Bank, Aid Not Enough”, 17/03/2022, beschikbaar op: <https://www.hrw.org/news/2022/03/17/time-running-out-address-afghanistans-hunger-crisis>;

24. Statement dr Ramiz Alakbarov, United Nations Resident Coordinator and Humanitarian Coordinator for Afghanistan, beschikbaar op <https://afghanistan.un.org/en/174875-statement-dr-ramiz-alakbarov-deputy-special-representative-secretary-general-resident>;

25. Humanitarian Needs Overview Afghanistan, January 2022, beschikbaar op: <https://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/afghanistan-humanitarian-needs-overview-2022.pdf>”

3. De aanvullende nota's

3.1. De Raad ontvangt vanwege de verwerende partij een aanvullende nota, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarin zij haar analyse van de algemene situatie in Afghanistan actualiseert. In de aanvullende nota is een weblink opgenomen naar de volgende landeninformatie:

- het rapport *“COI Query Afghanistan. Major legislative, security-related, and humanitarian developments”* van EUAA van 4 november 2022;
- het rapport *“Country Guidance Afghanistan”* van EUAA van januari 2023;
- het rapport *“Afghanistan. Security Situation”* van EUAA van augustus 2022;
- de COI Focus *“Afghanistan. Veiligheidssituatie”* van Cedoca van 5 mei 2022;
- het rapport *“Afghanistan Country Focus”* van EASO van januari 2022;
- het rapport *“Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city”* van EUAA van augustus 2022;
- het rapport *“Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City”* van EASO van augustus 2020;
- het rapport *“Afghanistan. Targeting of individuals”* van EUAA van augustus 2022.

Tevens voegt de verwerende partij de COI Focus *“Afghanistan Veiligheidsincidenten (< ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022”* van 23 september 2022 toe aan haar aanvullende nota. De verwerende partij vermeldt in haar aanvullende nota eveneens het rapport *“Afghanistan Security Situation Update”* van EASO van september 2021 doch brengt hiervan geen weblink bij.

3.2. De Raad ontvangt vanwege de verzoekende partij een aanvullende nota, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarin zij wijst op de documenten die verzoekers om internationale bescherming in de Amerikaanse staat Virginia kunnen bezitten en waarin zij voorts ingaat op de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan waaromtrent zij citeert uit en verwijst naar verschillende rapporten en artikels. Eveneens gaat zij in op situatie van terugkeerders in Afghanistan alsook op de humanitaire situatie aldaar. Zij betoogt tevens dat:

*“Betreffende de persoonlijke situatie van de minderjarige verzoeker
Minderjarige verzoeker verblijft intussen reeds bijna 3 jaar in België.*

Verzoeker wordt in de bestreden beslissing afgeschilderd als ‘gekend in een Afghaanse jongerenbende’, niets is evenwel minder waar.

Verzoeker was op dat ogenblik zelf slachtoffer van deze bende, hij diende afgevoerd te worden naar het ziekenhuis. Deze zaak, waarbij verzoeker burgerlijke partij is, kwam deze week op 20/02/2022 nog voor bij de correctionele rechtbank. Er zal voor hem een deskundige worden aangesteld om zijn (blijvende) schade vast te stellen. Verzoeker werd immers aangevallen met een mes, waardoor de pezen en zenuwen in zijn linkerhand werden geraakt.

Het mag duidelijk dat het CGVS werkelijk alles in deze zaak tracht te verdraaien teneinde verzoeker in een slecht daglicht te stellen. Dit terwijl, zoals ook reeds eerder aangehaald, er werd vastgesteld door het CLB dat verzoeker de diagnose ‘verstandelijke beperking (type 2)’ kreeg. (zie stuk 2, reeds voorgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud)

Het CGVS had hier absoluut rekening moeten mee houden. Verzoeker vraagt dan ook aan Uw Raad om dit ook te doen bij de beoordeling van zijn dossier.”

De verzoekende partij voegt bij haar aanvullende nota het document *“Acceptable Documents by Status”* in verband met documenten in het bezit van inwoners van de Amerikaanse staat Virginia, alsmede het reeds voorgelegde attest van het CLB.

4. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van

artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

6. De artikelen 2 en 3 van de wet uitdrukkelijke motivering bestuurshandelingen en artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat de verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet voldaan. De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De verzoekende partij laat verder na uiteen te zetten op welke wijze zij de andere bepalingen van artikel 62 van de Vreemdelingenwet geschonden acht. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

7. Hoger belang van het kind in het kader van de procedure tot internationale bescherming en de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

7.1. Artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna het Handvest), luidt als volgt:

“De rechten van het kind:

- 1. Kinderen hebben recht op de bescherming en de zorg die nodig zijn voor hun welzijn. Zij mogen vrijelijk hun mening uiten. Aan hun mening in hen betreffende aangelegenheden wordt in overeenstemming met hun leeftijd en rijpheid passend belang gehecht.*
- 2. Bij alle handelingen in verband met kinderen, ongeacht of deze worden verricht door overheidsinstanties of particuliere instellingen, vormen de belangen van het kind een essentiële overweging.*
- 3. Ieder kind heeft het recht, regelmatig persoonlijke betrekkingen en rechtstreekse contacten met zijn beide ouders te onderhouden, tenzij dit tegen zijn belangen indruist.”*

(cf. Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, Pb. C. 30 maart 2010, afl. 83, 395)

De toelichtingen bij artikel 24 van het Handvest stellen het volgende:

“Dit artikel is gebaseerd op het Verdrag van New York van 20 november 1989 inzake de rechten van het kind, dat door alle lidstaten is bekrachtigd, met name op de artikelen 3, 9, 12 en 13 van dat Verdrag (...).”

(cf. Toelichtingen bij het Handvest van de Grondrechten, Pb. C. 14 december 2007, afl. 303, 17.).

Voor een beter begrip van artikel 24 van het Handvest is het derhalve aangewezen om artikel 3 van het VN Kinderrechtenverdrag nader te bekijken, zoals door de verzoekende partij eveneens aangevoerd. Artikel 3 van het VN Kinderrechtenverdrag luidt als volgt:

“Bij alle maatregelen betreffende kinderen, ongeacht of deze worden genomen door openbare of particuliere instellingen voor maatschappelijk welzijn of door rechterlijke instanties, bestuurlijke autoriteiten of wetgevende lichamen, vormen de belangen van het kind de eerste overweging.”

Het VN Kinderrechtencomité verduidelijkt omtrent artikel 3 van het VN Kinderrechtenverdrag het volgende:

“Article 3 (1): the best interests of the child as a primary consideration in all actions concerning children. The article refers to actions undertaken by “public or private social welfare institutions, courts of law,

administrative authorities or legislative bodies". The principle requires active measures throughout Government, parliament and the judiciary. Every legislative, administrative and judicial body or institution is required to apply the best interests principle by systematically considering how children's rights and interests are or will be affected by their decisions and actions - by, for example, a proposed or existing law or policy or administrative action or court decision, including those which are not directly concerned with children, but indirectly affect children." (cf. UN Committee on the rights of the child, General Comment no. 5 (2003), General measures of implementation of the Convention on the Rights of the Child, 27 november 2003, CRC/GC/2003/5, par. 12).

Het VN Kinderrechtencomité voegde hieraan toe dat het beginsel van het belang van het kind een drievoudig concept is (UN Committee on the rights of the child, General Comment no. 14 (2013) on the right of the child to have his or her best interests taken as a primary consideration (artikel 3, para. 1), 29 mei 2013, CRC/C/GC/14, par. 6 en 36-37). Het beginsel houdt niet enkel een materieel recht in voor een kind om zijn belangen (d.i. in wezen het welzijn van het kind) in overweging te zien genomen worden, maar is tevens een interpretatief rechtsbeginsel en een procedureregulering. Wat dit laatste betreft, kan het beginsel van het belang van het kind als een onderzoeksplicht worden opgevat.

7.2. Artikel 48/9, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *"De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk."*

7.3. In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat: *"Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.*

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielpprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Tijdens het persoonlijk onderhoud brachten jouw voogd en advocaat naar voren dat je zou kampen met verstandelijke problemen, waardoor je bij bepaalde vragen zou blokkeren en op momenten zou vragen om de vraag anders te formuleren (CGVS, p. 20; p. 38). Daarbij legde je na het persoonlijk onderhoud een verslag neer vanwege het CLB d.d. 20 september 2021 (zie document 16 in de groene fardes van het administratief dossier). Meer bepaald wordt hierin het functioneren van jou als leerling binnen zijn context geanalyseerd, wordt je schoolloopbaan weergegeven, wordt een beschrijving van de maatregelen -met inbegrip van compenserende of dispenserende maatregelen die voor de leerling al genomen zijn of nodig zijn aangebracht, jouw onderwijs-, opvoedings- en ondersteuningsbehoeften opgesomd en wordt er een besluit van een handelingsgericht diagnostisch traject gevormd. Jouw intelligentie en sociaal aanpassingsvermogen werden eveneens getest, waarop je laag of beneden gemiddeld scoorde. Er kan evenwel niet zonder meer uit afgeleid worden dat een lage of beneden gemiddelde score op intelligentie en op de sociaal adaptieve schaal betekent dat je niet in staat zou zijn om tijdens een gehoor het gesprek te volgen, de inhoud van de gestelde vragen te begrijpen of afdoende accuraat te antwoorden op de jou gestelde vragen. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd je meegedeeld dat je steeds mocht aangeven wanneer je een vraag niet begreep (CGVS, p. 3), hetgeen je ook doorheen het persoonlijk onderhoud hebt gedaan. De vragen werden vervolgens telkens op een andere manier voor jou uitgelegd. Op het einde van het persoonlijk onderhoud gaf je te kennen de vragen en de tolk goed te hebben begrepen, alsook dat je de mogelijkheid had gehad om alle problemen en redenen voor je verzoek om internationale bescherming te vertellen (CGVS, p. 37).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan je verplichtingen."

Waar de verzoekende partij wijst op haar kwetsbaar profiel van niet-begeleide minderjarige asielzoeker, merkt de Raad op dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat aan de verzoekende partij een voogd werd toegewezen die haar van begin af aan onder meer heeft bijgestaan in het doorlopen van de asielprocedure. Ook werd de verzoekende partij op 9 december 2021 op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gehoord in aanwezigheid van haar voogd en haar raadsman, die daarbij, zoals in alle stadia van de procedure, de mogelijkheid hebben gekregen om bijkomende stukken neer te leggen en/of (aanvullende) opmerkingen te formuleren. Bovendien werd het gehoor in kwestie afgenomen door een gespecialiseerde dossierbehandelaar, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een speciale opleiding kreeg om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen, en die daarbij de nodige zorgvuldigheid aan de dag heeft gelegd.

De verzoekende partij meent dat tijdens het persoonlijk onderhoud geen/onvoldoende rekening werd gehouden met haar kwetsbaar profiel als niet-begeleide minderjarige vreemdeling en haar lagere intelligentieniveau. Tijdens het persoonlijk onderhoud verwijzen zowel de voogd als de advocaat van de verzoekende partij naar bepaalde verstandelijke problemen van de verzoekende partij. Het is inderdaad zo, zoals de voogd en advocaat van de verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud opmerken, dat tijdens het persoonlijk onderhoud bepaalde vragen door de protection officer opnieuw dienden gesteld te worden omdat de verzoekende partij de vraag niet begreep. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt ook dat de verzoekende partij zelf kon aangeven wanneer ze een vraag niet voldoende begrepen had. Hierop werd de vraag opnieuw geformuleerd waarop de verzoekende partij in de mogelijkheid was om te antwoorden. De vragen die gesteld waren ook kort en er werd eenvoudig taalgebruik gehanteerd. Waar nodig herhaalde de protection officer het antwoord van de verzoekende partij zodat zij dit kon bevestigen of haar antwoord verduidelijken. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de verzoekende partij het gehoor kon volgen, de haar gestelde vragen begreep en erop kon antwoorden, zoals zij ook zelf beaamde op het einde van het persoonlijk onderhoud. Dat sommige vragen moesten worden herhaald/geherformuleerd en/of dat de voogd en de advocaat van de verzoekende partij wezen op haar mentale intelligentieniveau, betekent op zich niet dat hiermee geen/onvoldoende rekening zou zijn gehouden tijdens het persoonlijk onderhoud.

Uit het attest van het CLB (zie map 'Documenten' in het administratief dossier; aanvullende nota verzoekende partij, stuk 2) blijkt dat de verzoekende partij een lage intelligentie heeft en een lage score haalt op de sociaal-adaptieve schaal. De tests die verzoekende partij onderging, kaderen evenwel in haar schoolloopbaan in België, waarbij er in het attest op wordt gewezen dat de uitkomst van de intelligentietest met voorzichtigheid dient te worden benaderd daar zij een anderstalige nieuwkomer is. Nergens uit dit attest blijkt dat de verzoekende partij niet in staat zou zijn om in haar moedertaal haar vluchtrelaas uiteen te zetten – hetgeen betrekking heeft op feiten die zij zelf stelt te hebben meegemaakt en op duidelijke vragen in verband met haar vluchtrelaas, familiesamenstelling en leefomgeving in Afghanistan te antwoorden. Evenmin wordt gesteld dat de verzoekende partij niet in staat zou zijn tot het afleggen van coherente, gedetailleerde, doorleefde en geloofwaardige verklaringen inzake haar vluchtmotieven. Het attest van het CLB is dan ook eerder gericht op een evaluatie van de capaciteiten van de verzoekende partij in het kader van haar functioneren op school. Dat de verzoekende partij een lager intelligentieniveau heeft, sluit bovendien niet uit dat zij over de kernelementen van haar vluchtrelaas, haar familiesamenstelling en leefomgeving, enige coherente, doorleefde en geloofwaardige toelichting kan verschaffen.

Uit deze vaststellingen blijkt dat de commissaris-generaal wel degelijk rekening heeft gehouden met de minderjarige leeftijd van de verzoekende partij en aldus de nodige voorzichtigheid heeft getoond bij de beoordeling van dit dossier, zoals ook blijkt uit hetgeen wat volgt.

Waar de verzoekende partij in haar verzoekschrift stelt dat zij een getraumatiseerde minderjarige is, dient vastgesteld dat zij geen enkel medisch of psychologisch attest voorlegt waaruit zou kunnen blijken dat zij getraumatiseerd zou zijn. In het attest van het CLB wordt hiervan evenmin melding gemaakt. Ook de verzoekende partij zelf, haar voogd of haar advocaat maakten hiervan enige melding. Het betreft dan ook een blote bewering dat de verzoekende partij getraumatiseerd is.

Gelet op voorgaande, heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat er mag worden van uitgegaan dat de rechten van de verzoekende partij in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat zij kan voldoen aan haar verplichtingen.

De algemene bepaling dat het hogere belang van het kind de eerste overweging is bij elke beslissing die het kind aangaat, kan echter geen afbreuk doen aan de eigenheid van het asielrecht, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet in uitvoering van Europese regelgeving en de Conventie van Genève duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

8. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

8.1. De verzoekende partij verklaart Afghanistan te zijn ontvlucht wegens bedreigingen door de taliban omwille van de tewerkstelling van haar vader voor de Afghaanse Nationale Politie (hierna: ANP). Voor de samenvatting van de vluchtmotieven van de verzoekende partij verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting niet wordt betwist door de verzoekende partij.

8.2. Vooreerst voert de verzoekende partij aan dat zij problemen heeft gekend met de taliban omwille van het werk van haar vader voor de (voormalige) ANP. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat geen geloof kan worden gehecht aan de werkzaamheden van de vader van de verzoekende partij voor de ANP en de problemen die de verzoekende partij beweert omwille hiervan te hebben gekend met de taliban. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal dienaangaande op goede gronden dat:

(i) de verzoekende partij tegenstrijdige verklaringen aflegt over de organisatie waarvoor haar vader zou hebben gewerkt: *“Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er geen enkel geloof kan worden toegeschreven aan je beweringen dat je vader jarenlang voor de Afghaanse overheid actief zou zijn geweest. Om te beginnen dient te worden aangestipt dat je alreeds tegenstrijdige verklaringen aflegt met betrekking tot de concrete organisatie waarvoor je vader gewerkt zou hebben. Zo verklaar je initieel onmiskenbaar dat hij directeur bij de NDS, de geheime diensten van Afghanistan, zou zijn geweest (CGVS, p. 17). Wanneer je later tijdens het persoonlijk onderhoud wordt gevraagd om hieromtrent meer toelichting te geven, beweert je echter plots dat je nooit gezegd zou hebben dat je vader voor de NDS gewerkt zou hebben en pas je je verklaringen aan door te stellen dat je vader bij de Afghaanse nationale politie (ANP) aangesloten zou zijn geweest (CGVS, p. 21-22). Vreemd genoeg stel je verder dat je niet weet wat de NDS is, om meteen daarna toe te voegen dat je vader voor de geheime diensten van de ANP zou hebben gewerkt, naar analogie met de activiteiten van de NDS. Dat je aanvankelijk spontaan de NDS naar voren schuift als je vaders zogenaamde werkgever terwijl je eigenlijk niet zou weten wat de NDS juist is en je vader in wezen altijd bij de politie zou hebben gewerkt, doet ernstig de wenkbrauwen fronsen. Dergelijke vage en incoherente verklaringen omtrent de juiste werkgever van je vader, een cruciaal element in je asielrelaas, doen alreeds afbreuk aan je geloofwaardigheid. In dit verband moet er tevens op worden gewezen dat je ook bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op weinig consistente wijze vertelt over de werkactiviteiten van je vader (zie Vragenlijst CGVS bij DVZ en Verklaring DVZ, Vraag 15A). Je slaagt er met andere woorden allereerst reeds niet in om een klaar beeld te scheppen over de juiste organisatie waarvoor je vader gedurende het overgrote deel van jouw leven zou hebben gewerkt.”*

(ii) de kennis van de verzoekende partij over de beweerdte tewerkstelling van haar vader onaannemelijk beperkt is. Zo weet zij niet hoe lang haar vader voor de ANP zou hebben gewerkt, wat zijn taken waren, of er al dan niet mensen onder hem werkten, wat zijn salaris was, welke opleidingen hij zou hebben gevolgd, of hij al dan niet deelnam aan operaties tegen de taliban, waarom hij voor de ANP wilde werken en wat haar grootvader en moeder hierover dachten, bij welke detectieafdeling haar vader zou hebben gewerkt, of waar haar vader allemaal gestationeerd zou zijn geweest. Met betrekking tot dit laatste element blijken haar verklaringen op het CGVS niet in overeenstemming met hetgeen zij dienaangaande verklaarde op de Dienst Vreemdelingenzaken.

(iii) de verzoekende partij getuigt van een desinteresse voor het beweerdte werk van haar vader. Zij heeft hierover nooit vragen gesteld, ook niet na haar aankomst in België.

(iv) het niet aannemelijk is dat de vader van de verzoekende partij, hoewel hij een hoge functie zou hebben bij de ANP, nooit voorzorgsmaatregelen zou hebben genomen om zijn familie te beschermen tijdens zijn afwezigheden. Evenmin weet de verzoekende partij of haar vader na haar vertrek al dan niet voorzorgsmaatregelen nam; zij heeft zich hierover ook niet geïnformeerd na haar aankomst in België. De bewering van de verzoekende partij dat zij niet naar school kon gaan omdat haar familie hiervoor te arm was, is bovendien niet verzoenbaar met haar bewering dat haar vader een hoge positie bekleedde binnen de (voormalige) ANP.

(v) de door de verzoekende partij voorgelegde documenten met betrekking tot de beweerdte tewerkstelling van haar vader voor de (voormalige) ANP (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet in positieve zin kunnen ombuigen. De verzoekende partij blijkt immers niet op de hoogte te zijn dan de inhoud van deze documenten en zij heeft zich hierover ook niet geïnformeerd/laten informeren. Aangezien de verzoekende partij geen enkel overtuigend stuk voorlegt ter

staving van haar eigen identiteit, maakt zij bovendien de familiale verwantschapsband met de persoon vermeld in de door haar voorgelegde documenten niet aannemelijk. Bovendien blijkt uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') dat omwille van de hoge graad van corruptie valse, Afghaanse documenten gemakkelijk (al dan niet tegen betaling) verkrijgbaar zijn, hetgeen de bewijswaarde ervan danig relatieveert. Tevens dient vastgesteld dat in een schrijven van haar vader wordt gesteld dat de verzoekende partij in het vluchtelingenkamp in Surkakhan verblijft, waarvan de verzoekende partij zelf echter geen enkele melding maakte.

(vi) aangezien geen geloof kan worden gehecht aan de beweerde tewerkstelling van de vader van de verzoekende partij voor de (voormalige) ANP, evenmin geloof kan worden gehecht aan de problemen die de verzoekende partij omwille hiervan met de taliban stelt te hebben gekend. De geloofwaardigheid van deze problemen wordt des te meer ondermijnd door de verklaring van de verzoekende partij dat haar grootvader nog steeds in hetzelfde huis in Zangora woont en er zonder problemen zijn winkel verder kan uitbaten, hoewel haar vader steeds voor de (toenmalige) Afghaanse overheid zou zijn blijven werken. Bovendien legt de verzoekende partij een aantal tegenstrijdige verklaringen af, die de geloofwaardigheid van haar vluchtrelaas ondermijnen: *“Tevens nefast voor je algehele geloofwaardigheid is het gegeven dat je ook omtrent de zogenaamde concrete problemen wederom inconsistente verklaringen aflegt. Wanneer je tijdens het persoonlijk onderhoud de kans wordt geboden om in je eigen woorden alle gebeurtenissen toe te lichten, heb je het immers over een enkele zogenaamde benadering door de taliban (CGVS, p. 20). Ook bij de DVZ verklaar je dat de taliban op een dag jouw grootvader zou hebben aangesproken, waarna jij twee dagen later het land zou hebben verlaten (zie Vragenlijst CGVS bij DVZ, Vraag 5). Waar je bij de DVZ nog aangeeft dat de taliban ermee zou hebben gedreigd om jou mee te nemen, vermeld je dit zogezegde dreigement nergens bij het CGVS. Tijdens het persoonlijk onderhoud geef je bovendien te kennen dat je nog diezelfde nacht nadat je opa zou zijn aangesproken uit Afghanistan zou zijn vertrokken (CGVS, p. 29). Wanneer je er vervolgens op wordt gewezen dat je bij de DVZ had gezegd dat er nog twee dagen zaten tussen de vermeende benadering en jouw vertrek, verklaar je plots dat de taliban jouw grootvader tweemaal zou hebben aangesproken. Dat je dit noch bij de DVZ, noch tijdens het vrij relaas op het CGVS zelf naar voren brengt, is reeds veelzeggend over de geloofwaardigheid van je verklaringen. Je verklaring hiervoor, namelijk dat je niet rechtstreeks de vraag werd gesteld hoeveel keren de taliban je grootvader zou hebben benaderd (CGVS, p. 30), biedt geen afdoende verschooning voor deze ernstige lacune. Er werd je immers duidelijk gevraagd om het hele verhaal te vertellen (CGVS, p. 20). Vervolgens werd je gevraagd of je alles wat er gebeurd was had verteld, waarop je bevestigend antwoordde. Bij daaropvolgende vraag stel je duidelijk dat er geen andere redenen waren waarom je uit Afghanistan vertrok. Het gegeven dat je plotsklaps nieuwe zogenaamde feiten opwerpt, lijkt bijgevolg eerder toe te schrijven aan een onsuccesvolle poging om een eerdere tegenstrijdigheid tussen je opeenvolgende verklaringen te herstellen.”*

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt aan de verzoekende partij toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft.

In voorliggend verzoekschrift slaagt de verzoekende partij er niet in om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. In wezen blijft zij slechts steken in het louter volharden in haar ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te ontkrachten.

Waar de verzoekende partij aanvoert dat zij een beperkt intelligentieniveau heeft, dient vastgesteld dat uit het bijgebracht attest van het CLB niet blijkt dat de verzoekende partij hierdoor niet in staat zou zijn om in haar moedertaal doorleefde, gedetailleerde, coherente en geloofwaardige verklaringen af te leggen over haar vluchtrelaas. Dat de verzoekende partij ongeschoold is, doet evenmin afbreuk aan het voorgaande. Er kan immers redelijkerwijze worden aangenomen dat ook een ongeschoolde persoon in staat is om verklaringen af te leggen over feiten die zij zelf stelt te hebben meegemaakt. Hetzelfde geldt voor waar de verzoekende partij erop wijst dat zij minderjarig is (was). Zoals gesteld (zie *supra*) kreeg de verzoekende partij tijdens haar persoonlijk onderhoud de kans om in haar eigen woorden haar vluchtrelaas uit de doeken te doen, werd zij bijgestaan door een gespecialiseerde medewerker van het CGVS, alsook door haar voogd en raadsman en werden de vragen indien nodig herhaald en/of

geherformuleerd om zodoende de verzoekende partij de kans te geven om ondanks haar mentale beperkingen haar relaas uiteen te zetten en de gestelde vragen te beantwoorden. Hoewel rekening dient te worden gehouden met deze elementen, betekent dit niet dat van de verzoekende partij niet zou kunnen worden verwacht dat zij in staat is om aan de hand van doorleefde, gedetailleerde, coherente en geloofwaardige verklaringen de door haar voorgehouden problemen met de taliban omwille van de tewerkstelling van haar vader voor de (voormalige) ANP concreet aannemelijk te maken. Zoals op omstandige en pertinente wijze wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing, blijft zij hier evenwel in gebreke.

Te dezen wijst de commissaris-generaal in de bestreden beslissing bovendien terecht op het contrast tussen de manier waarop de verzoekende partij tijdens haar persoonlijk onderhoud vlot het incident kon beschrijven waarbij zij in het (vorige) opvangcentrum betrokken was enerzijds en de beperkte, vage en tegenstrijdige verklaringen die zij aflegt over haar vluchtmotieven anderzijds: *“Ten overvloed kan hierbij worden toegevoegd dat het enigszins opvallend mag worden genoemd hoezeer jouw verklaringen omtrent een welbepaald incident in België verschillen met jouw verklaringen omtrent jouw concrete vluchtaanleiding en asielmotieven op vlak van uitgebreidheid, helderheid, consistentie en doorleefdheid (CGVS, p. 35-36). Dat je merkkelijk in staat bent om omtrent dergelijke gebeurtenissen in België op een welbespraakte en coherente manier diepgaand en breedvoerig te vertellen staat in schril contrast met je uiterst beperkte en incoherente verklaringen omtrent de redenen die je ertoe zouden hebben aangezet Afghanistan te verlaten en een verzoek om internationale bescherming in te dienen, waardoor de geloofwaardigheid van je asielmotieven verder onder druk komt te staan.”* Waar de verzoekende partij dienaangaande in haar verzoekschrift betoogt dat: *“De insinuaties en het afschilderen van verzoeker als betrokken bij een gekende Afghaanse jongerenbende doet dan ook niets ter zake.”*, dient vastgesteld dat nergens in de bestreden beslissing wordt gesteld of geïnsinueerd dat de verzoekende partij lid zou zijn van een Afghaanse jongerenbende; er wordt louter op gewezen dat de verzoekende partij betrokken was bij een incident met zulke bende en dat zij hierover, in tegenstelling tot over haar vluchtmotieven, wel uitgebreide en doorleefde verklaringen kon afleggen. In zoverre de verzoekende partij aanvoert dat de medewerker van het CGVS omwille hiervan vooringenomen zou zijn geweest, dient vastgesteld dat uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing niet enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit kan worden afgeleid. De ambtenaren van het CGVS zijn onpartijdig en hebben bovendien geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de kandidaat-vluchteling. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

Voorts betoogt de verzoekende partij dat:

“Zo heeft verzoeker wel degelijk alle informatie die hem gekend was gegeven. Hij gaf aan dat zijn vader in verschillende provincies was tewerkgesteld en noemde deze op. Hij kon ook aangeven waar hij laatst gestationeerd was. Dit wordt bovendien ook bevestigd in de beslissing.

Het CGVS staft zijn motivering door te stellen dat verzoeker niet op de hoogte was van het salaris van zijn vader. Dit is evenwel een compleet absurde motivering. Er kan immers niet redelijkerwijze vanuit gegaan worden dat een kind op de hoogte is van het salaris van zijn ouder?

Verder haalt het CGVS aan dat het ook markant is dat verzoeker geen interesse had in het werk van zijn vader, zeker omdat het werk van zijn vader rechtstreeks zou hebben geleid tot zijn vertrek.

Blijkbaar verwacht het CGVS wel degelijk dat een minderjarige op de hoogte is van het werk van zijn ouders en dit tot in de kleinste details....

Verzoeker gaf eerlijk toe niet geïnteresseerd te zijn in het werk van zijn vader, en toegegeven welk kind is dit wel op jonge leeftijd? Bovendien kon verzoeker toch onmogelijk weten dat deze info belangrijk zou zijn in de toekomst, aangezien dit rechtstreeks zou leiden tot zijn vertrek.

Deze redenering van het CGVS is dan ook compleet absurd en absoluut onredelijk!”

Dienaangaande wijst de Raad erop dat, indien de verzoekende partij meent daadwerkelijk internationale bescherming te behoeven omwille van problemen met de taliban naar aanleiding van de tewerkstelling van haar vader voor de (voormalige) ANP, redelijkerwijze van haar kan worden verwacht dat zij zich terdege omtrent deze tewerkstelling tracht te informeren, hetgeen zij klaarblijkelijk heeft nagelaten. De verzoekende partij kan niet als dermate jong worden beschouwd dat zij geen enkele interesse zou kunnen hebben (gehad) voor de tewerkstelling van haar vader en/of dat zij zich hieromtrent, eventueel na haar aankomst in België niet verder zou hebben kunnen informeren. Immers de tewerkstelling van haar vader als politieagent was de reden waarom zij uit Afghanistan gevlucht is. Uit de notities van het persoonlijk gehoor blijkt immers dat de verzoekende partij vanuit België nog steeds contact heeft met haar moeder en grootvader en ook had ze drie maanden voor het persoonlijk onderhoud zelfs nog contact met haar vader (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15 en 17). Voorts wordt van de verzoekende partij geenszins verwacht dat zij het precieze salaris van haar vader zou kennen, doch dat zij zelfs niet kan aangeven of haar vader al dan niet geld opstuurde naar zijn familie, maakt dat afbreuk wordt gedaan aan

het doorleefd karakter van haar verklaringen over het werk van haar vader, temeer daar zij aangaf dat haar moeder en grootvader hierover mogelijks wel gesproken hebben doch zij zich hierover klaarblijkelijk niet informeerde. Daarenboven is de verzoekende partij de oudste zoon van haar vader (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16). Dat de verzoekende partij enkele elementen wel kon meedelen, zoals dat haar vader in verschillende provincies was tewerkgesteld en waar hij laatst gestationeerd was, doet geen afbreuk aan de vele vaagheden, gebrekkigheden en tegenstrijdigheden in haar verklaringen over het beweerde werk van haar vader, zoals op uitgebreide wijze wordt geduid in de bestreden beslissing. Bovendien blijken haar verklaringen over het district waar haar vader laatst actief zou zijn geweest, tegenstrijdig: op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde zij dat dit in het district Qalat was, terwijl zij op het CGVS beweerde dat dit het district Zabul was. Er wordt van de verzoekende partij nergens verwacht dat zij "de kleinste details" kan geven over het beweerde werk van haar vader voor de ANP, doch gelet op de verregaande impact van dit werk op haar verdere leven, is het geenszins onredelijk dat wordt gepeild of de verzoekende partij al dan niet enige doorleefde kennis tentoonspreidt over haar vader. Dat hierover meerdere vragen werden gesteld, dient dan ook te worden beschouwd als een kans aan de verzoekende partij om aan de hand van concrete elementen de beweerde tewerkstelling van haar vader aan te tonen, waar zij evenwel desalniettemin in gebreke blijft.

De door de verzoekende partij bijgebrachte informatie (verzoekschrift, stukken 8-25) vermog aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op haar persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geëvacueerd of vervolgd. De verzoekende partij dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt de verzoekende partij er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden bijgevolg in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

8.3. Vervolgens stelt de Raad vast dat de verzoekende partij beweert dat haar moeder en twee broers werden geëvacueerd naar de Verenigde Staten in augustus 2021, alwaar zij heden zouden verblijven. Omwille van onderstaande redenen kan hieraan evenwel geen geloof worden gehecht.

Vooreerst dient vastgesteld dat de verzoekende partij op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat zij een broer heeft, A.O., en een zus, A.M., beiden met dezelfde familienaam als de verzoekende partij zelf (administratief dossier, stuk 8, "verklaring DVZ", verklaring 17). Tijdens haar persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart de verzoekende partij dan weer dat zij een volle broer en een volle zus heeft, alsook twee halfbroers en twee halfzussen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16). Waar de verzoekende partij verklaarde dat er op de Dienst Vreemdelingenzaken enkel zou zijn gevraagd naar haar eigen broers en zussen, kan zij niet overtuigen aangezien uit de ingevulde "verklaring DVZ" blijkt dat werd gevraagd naar "*Broers en zussen (inclusief halfbroers en -zussen, geadopteerde broers en zussen en overleden broers en zussen)*". Waar haar voogd dienaangaande opmerkte dat er soms sprake is van verwarring en betoogde dat: "*Er zijn soms geen discussies maar zaken die op een andere manier uitgelegd worden. Bijvoorbeeld als iemand al het huisgezin verlaten heeft wordt die vaak niet meegeteld. Dat zijn dan, ik zeg niet in zijn geval, zaken die voor verwarring zorgen. Maar hier is nooit gesproken over stiefmoeder of familie.*" (eigen onderlijning) (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17), dient er tevens op gewezen dat uit de "verklaring DVZ" blijkt dat wel degelijk ook naar halfbroers en -zussen werd gevraagd. Dat de verzoekende partij geen coherente verklaringen aflegt over haar familiesamenstelling kan verder niet worden verklaard door haar minderjarigheid en/of haar beperkte intelligentieniveau. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat ook iemand met een jeugdige leeftijd en/of een beperkte intelligentie in staat is om op coherente wijze zijn eigen familiesamenstelling te schetsen, *quod non in casu*.

Het voorgaande klemt des te meer daar in één van de door de verzoekende partij bijgebrachte documenten inzake de evacuatie van haar moeder en broers naar de Verenigde Staten O.O. wordt vermeld als één van haar broers (zie map 'Documenten' in het administratief dossier, document 13). Dat de Amerikanen zich zouden hebben vergist inzake de familienaam van haar broer O., zoals de verzoekende partij beweert tijdens haar persoonlijk onderhoud, kan niet overtuigen. Zij konden immers wel de familienaam van haar moeder en haar andere broer, A. – dezelfde familienaam als die van de verzoekende partij –, correct weergeven. Het is overigens niet aannemelijk dat de Amerikanen, die blijkens de aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') een grondige

screening doorvoerden bij dergelijke evacuaties uit Afghanistan, zich in de officiële documenten betreffende deze evacuatie en hervestiging in de Verenigde Staten telkens zouden vergissen inzake de familienaam van een van de broers van de verzoekende partij, temeer daar het een compleet andere familienaam betreft dan die van de moeder en de andere broer van de verzoekende partij. Mede gelet op de uiteenlopende verklaringen van de verzoekende partij inzake haar familiesamenstelling, wordt hierdoor afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van de beweerde verwantschapsband met de personen die in de door haar voorgelegde documenten over de evacuatie naar en het verblijf in de Verenigde Staten worden vermeld. Dit klemt des te meer daar de verzoekende partij geen enkel overtuigend identiteitsdocument voorlegt, zodat haar eigen identiteit geenszins met zekerheid kan worden vastgesteld, laat staan haar verwantschap met voormelde personen.

Inzake de voorgelegde foto's (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) dient er bovendien op gewezen dat dergelijke privéfoto's wegens de mogelijke inscenering van wat wordt afgebeeld naar plaats, tijd en omstandigheden eveneens slechts een beperkte bewijswaarde hebben. De verzoekende partij is op de voorgelegde foto van haar gezin overigens amper of niet herkenbaar. De Raad stelt ook vast dat de stempel van het U.S. Department of Homeland Security in het paspoort van de beweerde moeder van de verzoekende partij (verzoekschrift, stuk 4) amper leesbaar is. De cijfers "2021" zijn vaag zichtbaar en er werd in pen "Aug 19, 2022" op geschreven, terwijl haar moeder in augustus 2021 naar de Verenigde Staten zou zijn geëvacueerd en de overige voorgelegde documenten dateren van voor augustus 2022. Hoe dan ook, gezien haar uiteenlopende verklaringen over haar familiesamenstelling en het ontbreken van overtuigend bewijs van haar verwantschapsband met de personen die in deze Amerikaanse documenten worden genoemd, volstaan deze documenten op zich in deze stand van zaken niet teneinde aan te nemen dat de moeder en de broers van de verzoekende partij daadwerkelijk naar de Verenigde Staten werden geëvacueerd en daar heden verblijven.

Er dient bovendien tevens te worden gewezen op de gebrekkige verklaringen van de verzoekende partij over de beweerde evacuatie van haar moeder en broers naar de Verenigde Staten. In de bestreden beslissing stelt de commissaris-generaal daaromtrent op goede gronden het volgende vast: *"Zo komt andermaal naar voren dat je in wezen geen enkele concrete informatie kan aanbrengen wat betreft deze zogenaamde gebeurtenissen. Zo weet je, ondanks het feit dat je hieromtrent documentatie zou hebben ontvangen die dit zou vermelden (zie tevens infra), zowaar niet waar je familie zich net in de Verenigde Staten bevinden (CGVS, p. 14). Meer nog, je zou je familie niet eens hebben gevraagd wat er net zou zijn gebeurd en hoe die vermeende evacuatie net zou zijn verlopen (CGVS, p. 31). Opnieuw zijn jouw verklaringen werkelijk van alle geloofwaardigheid en aannemelijkheid ontbloot. Dat jouw familie na de ingrijpende gebeurtenissen in Afghanistan afgelopen zomer plots contact met jou zou zoeken vanuit de Verenigde Staten en jou zou melden dat zij door de Amerikaanse autoriteiten geëvacueerd zouden zijn, maar jij vervolgens gedurende al die maanden die hierop volgen op geen enkel moment een bijkomende vraag zou hebben gesteld omtrent deze bijzondere gebeurtenis, die een dergelijke evacuatie onvermijdelijk is, overtuigt op geen enkele manier. Hetzelfde dient te worden gezegd van het vermeende gegeven dat ook jouw moeders en broers zelf nooit uit eigen beweging enige verdere informatie zouden hebben gedeeld omtrent dergelijke uitzonderlijke ervaringen. Dat je simpelweg opgelucht zou zijn geweest na het horen over hun vertrek uit het land en daaruit afdoende voldoening zou hebben gehaald (CGVS, p. 31), kan bovenstaande bemerking geenszins verschonen. Er kan van jou minstens verwacht worden dat je enige interesse zou tonen indien een deel van jouw familie werkelijk recentelijk uit Afghanistan zou zijn geëvacueerd en een ander deel zich tot op heden nog in Zangora zou bevinden (CGVS, p. 16, p. 15). In jouw werkelijk basale en onvolledige verklaringen ontbreekt het echter aan enige interesse hieromtrent, hetgeen onherroepelijk je geloofwaardigheid doet wankelen. Je weet met andere woorden op geen enkele manier aannemelijk te maken dat jouw moeder en broers zich werkelijk in de Verenigde Staten zouden bevinden."* In haar verzoekschrift komt zij dienaangaande niet verder dan te wijzen op hetgeen zij tijdens haar persoonlijk onderhoud verklaarde en de opmerkingen dienaangaande van haar voogd en advocaat. Hiermee werpt zij geenszins een ander licht op deze pertinente vaststellingen. Meer zelfs, de verzoekende partij stelt in haar verzoekschrift dat zij met hulp van haar voogd opnieuw contact opnamen met haar moeder, zodat zij eens te meer in staat kan worden geacht om zich terdege te informeren over de (omstandigheden van de) beweerde evacuatie naar en het beweerde verblijf in de Verenigde Staten van haar moeder en haar broers. Waar zij dienaangaande verwijst naar haar jeugdige leeftijd en beperkte intelligentieniveau, kan dienstig worden verwezen naar hetgeen hieromtrent hiervoor reeds werd gesteld en waaruit blijkt dat deze elementen geen afdoende verschoning vormen voor haar gebrekkige kennis over en beperkte interesse voor de (omstandigheden van de) beweerde evacuatie naar en het beweerde verblijf in de Verenigde Staten van haar moeder en haar broers.

De bij de aanvullende nota gevoegde informatie over documentatie van personen in de Amerikaanse staat Virginia is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op de persoonlijke, individuele situatie van de verzoekende partij, haar moeder en/of haar broers en volstaat aldus op zich niet teneinde alsnog aan te tonen dat haar moeder en broers daadwerkelijk in de Verenigde Staten verblijven.

Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat, waar de verzoekende partij beweert dat haar vader sedert de machtsovername door de Taliban in Afghanistan zou zijn verdwenen, in het licht van het ongeloofwaardig karakter van haar vluchtrelaas en familiesamenstelling, zij dienaangaande niet verder komt dan een blote bewering. Waar de verzoekende partij in haar verzoekschrift stelt dat zij niet naar Afghanistan kan terugkeren omdat haar moeder er niet meer verblijft en haar vader is verdwenen, kan zij dan ook niet worden bijgetreden. Bovendien verklaarde zij dat haar (half)zussen nog steeds bij haar grootvader in Afghanistan verblijven (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15 en 16), zodat niet kan worden ingezien waarom de verzoekende partij zich ingeval van terugkeer naar Afghanistan niet opnieuw bij haar grootvader zou kunnen vestigen.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, kan dan ook geen geloof worden gehecht aan de beweerde evacuatie naar en het beweerde verblijf in de Verenigde Staten van de moeder en de broers van de verzoekende partij.

8.4. Daar de verzoekende partij, gezien het voorgaande, geen duidelijk zicht biedt op de (actuele) verblijfplaats(en) van haar familieleden, wordt eens te meer afbreuk gedaan aan de ernst en de geloofwaardigheid van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist immers van de verzoekende partij dat zij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van haar identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute. Gezien het voorgaande, heeft de verzoekende partij niet voldaan aan de op haar rustende medewerkingsplicht.

8.5. Verder wijst de verzoekende partij op haar verblijf in het Westen en betoogt zij dat zij ingeval van terugkeer naar Afghanistan zal worden geïntegreerd omwille van een (toegeschreven) verwestering.

8.5.1. In zoverre wordt geargumenteerd dat 'verwesterde Afghanen' of 'terugkeerders' een sociale groep vormen in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet oordeelt de Raad als volgt. Artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet bepaalt dat *"een groep moet worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als onder meer :*

- leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en

- de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd;".

Er dient te zijn voldaan aan beide voorwaarden (HvJ 7 november 2013, C-199/12 tot en met C-201/12, X, Y en Z tegen de minister voor Immigratie en Asiel, punt 45; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova en Ahmedbekov, punt 89).

Verwestering is geen aangeboren kenmerk, noch een kenmerk met gemeenschappelijke achtergrond dat niet kan worden gewijzigd. Evenmin is het een kenmerk of geloof dat voor de identiteit of de morele integriteit van de verzoeker om internationale bescherming dermate fundamenteel is, dat niet mag worden geëist dat hij of zij dit opgeeft (eerste voorwaarde). Afghanen met een westerse levensstijl delen het kenmerk dat zij zich in het Westen anders gedragen dan van hen wordt verwacht in Afghanistan. Uit de rapporten die voorliggen, blijkt evenwel dat deze groep zeer divers is, zowel wat betreft de achterliggende motieven en oorzaken van verwestering als de mate waarin en intensiteit waarmee verwestering deel is gaan uitmaken van de persoonlijkheid als de manier waarop de verwestering zich manifesteert. Er kan ook niet worden gesteld dat 'verwesterde Afghanen' of 'terugkeerders' in Afghanistan een gemeenschappelijke identiteit hebben die in de directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd, nu al deze 'verwesterde Afghanen' en 'terugkeerders' hun eigenheid behouden (tweede voorwaarde). Afhankelijk van de mate waarin ze zijn 'verwesterd', zal een andere uitdrukking worden gegeven aan hun re-integratie in Afghanistan. Bovendien kan deze re-integratie afhankelijk zijn van hun sociale en familiale status, hun gender, hun opleidingsniveau en de al dan niet diverse of overheersende cultuur in

Afghanistan. Gelet op wat voorafgaat, besluit de Raad dat 'verwesterde Afghanen' of terugkeerders' niet kunnen worden aangemerkt als een sociale groep in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet, omdat niet is voldaan aan de twee cumulatieve voorwaarden.

8.5.2. In de vervolgingsgronden is er echter ook sprake van 'godsdienst' en 'politieke overtuiging'. Deze vervolgingsgronden handelen over kenmerken die dermate fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker dat niet mag worden gevraagd dat hij deze opgeeft. Zoals het Hof van Justitie heeft overwogen, omvat de bescherming die onder het Unierecht op basis van de vervolgingsgrond 'godsdienstige overtuiging' wordt geboden, slechts gedrag dat een verzoeker noodzakelijk voor zichzelf acht (HvJ 5 september 2012, in de gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *Bondsrepubliek Duitsland tegen Y en Z*, punten 70-71). Het moet gaan om gedrag dat is gebaseerd op een godsdienstige overtuiging en dat bijzonder belangrijk is voor een verzoeker om zijn godsdienstige identiteit te behouden. Ook voor het slagen van een verzoek op de vervolgingsgrond 'politieke overtuiging' is vereist dat het gedrag is gebaseerd op een politieke overtuiging en bijzonder belangrijk is voor een verzoeker om zijn identiteit of morele integriteit te behouden, zodat niet van de verzoeker mag worden verwacht dat hij dit opgeeft. Opdat de verwestering valt onder een van deze vervolgingsgronden is dus vereist dat de verzoeker zich de westerse waarden en normen daadwerkelijk heeft eigen gemaakt.

In casu besluit de Raad dat een louter ontwikkelde westerse levensstijl in beginsel geen afdoende reden is om te worden erkend als vluchteling, tenzij de verzoeker om internationale bescherming aannemelijk maakt dat zijn westerse gedragingen een uitingvorm zijn van een godsdienstige of politieke overtuiging. Het moet dan gaan om verwesterd gedrag dat is gebaseerd op een godsdienstige of politieke overtuiging en dat bijzonder belangrijk is voor de verzoeker om zijn (godsdienstige) identiteit of morele integriteit te behouden.

8.5.3. Daarnaast is het niet ondenkbaar dat een verzoeker die zich na terugkeer naar Afghanistan inspant om zich aan te passen toch een godsdienstige of politieke overtuiging wordt toegedicht, waardoor hij of zij toch een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico loopt op een onmenselijke behandeling. In de "*Country Guidance Afghanistan*" van EUAA van april 2022 wordt immers aangegeven dat personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun beroep, activiteiten, gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-moslim beschouwd worden. Hiertoe behoren personen die naar Afghanistan terugkeren na een tijd in een ander land te hebben doorgebracht. Afghanen die worden beschouwd als verwesterd, kunnen een risico op vervolging lopen (p. 78, p. 80-81). Het gaat aldus om de situatie waarin een verzoeker aannemelijk moet maken dat hem of haar een religieuze of politieke overtuiging wordt toegedicht door een actor van vervolging omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 28 juni 2011, "*Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk*", par. 275 en wat het Hof daarin heeft overwogen over de mogelijkheid '*to play the game*'.

8.5.4. Op basis van de objectieve landeninformatie, die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, kan dienaangaande volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO Afghanistan Country Focus januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft *de-facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht. (EASO "Afghanistan Country Focus", januari 2022, p. 25 e.v.)

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA "Afghanistan security situation" augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen

die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA “Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022”, p. 17).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan was voorzien door het *de-facto*-ministerie in Kabul. Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het *de-facto*-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban’s second Emirate”, van 15 juni 2022 in EUAA “Afghanistan security situation” augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat betreft “zina”- d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, “Afghanistan targeting of individuals”, p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, “Taliban’s impact on the population”, juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (“Ministry of Communications and Information Technology”) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma’s met “immorele inhoud” te beperken. (EUAA, “Afghanistan targeting of individuals”, p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan – taliban’s impact on the population, June 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA, Afghanistan targeting of individuals)

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, “Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada”, 8 December 2021 in EUAA, “Afghanistan targeting of individuals”, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke

status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA "Guidance Note" van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query "Afghan nationals perceived as 'Westernised'", 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

(i) personen "die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(ii) personen die "verwesterd" zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in Westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn. Er dient sprake te zijn van kenmerken of overtuigingen die dermate fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker dat niet mag worden gevraagd dat hij deze opgeeft (HvJ 5 september 2012, in de gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, Bondsrepubliek Duitsland tegen Y en Z, punten 70-71). Evenmin zal elke Afghaan die terugkeert uit Europa een verwestering worden toegedicht omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) van 28 juni 2011, par. 275, en wat het EHRM daarin heeft overwogen over de mogelijkheid "to play the game". Het komt aan verzoeker toe *in concreto* aan te tonen dat hij daadwerkelijk is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risicoanalyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van "zina" kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA, "Country guidance: Afghanistan" januari 2023, p. 21 en 72-79).

8.5.5. *In casu* betoogt de verzoekende partij in haar aanvullende nota als volgt:

*"Betreffende de persoonlijke situatie van de minderjarige verzoeker
Minderjarige verzoeker verblijft intussen reeds bijna 3 jaar in België."*

In haar verzoekschrift wijst zij erop dat zij een minderjarige verzoeker is die al sinds enige tijd als minderjarige in België verblijft.

De Raad wijst erop dat een door louter tijdsverloop ontwikkelde westerse levensstijl in beginsel geen afdoende reden is om te worden erkend als vluchteling, tenzij de verzoeker aannemelijk maakt dat het gaat om verwesterd gedrag dat op een godsdienstige of politieke overtuiging is gebaseerd en dat bijzonder belangrijk is voor een verzoeker om zijn (godsdienstige) identiteit of morele integriteit te behouden. Het komt aan de verzoekende partij toe om dit aan te tonen, met name dat zij bepaalde concrete gebruiken

of elementen van een levensstijl heeft aangenomen die deel uitmaakt van of dermate fundamenteel is voor haar identiteit of morele integriteit dat er van haar niet mag verwacht worden dat zij dit opgeeft indien zij hierdoor concrete en geloofwaardige problemen met derden zou riskeren, als uiting van een politieke of religieuze overtuiging. De verzoekende partij blijft daartoe evenwel in gebreke.

Zelfs zo kan worden aangenomen dat de verzoekende partij een deel van haar vormende jaren buiten Afghanistan heeft doorgebracht, laat zij na om *in concreto* aan te tonen dat haar louter verblijf in Europa haar dermate zou hebben verwesterd dat zij niet zou kunnen terugkeren naar en/of aarden in Afghanistan. De verzoekende partij heeft tot haar vijftien jaar in Afghanistan verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat zij in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat zij totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. Het komt voorts aan de verzoekende partij toe om aan te tonen dat zij bepaalde concrete gebruiken of elementen van een levensstijl heeft aangenomen die deel uitmaken van of dermate fundamenteel zijn voor haar identiteit of morele integriteit dat er van haar niet mag worden verwacht dat zij afziet van dit gedrag of deze levenswijze opgeeft dan wel aanpast om problemen te ontlopen wegens het niet naleven van de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban. Door louter te verwijzen naar haar verblijf van intussen ruim twee jaar in Europa maakt de verzoekende partij geenszins concreet aannemelijk dat zij om deze reden zal worden gepercipieerd als verwesterd en bij terugkeer naar Afghanistan zal worden vervolgd. Verder is er *in casu* evenmin sprake van andere elementen die, al dan niet cumulatief, tot een dergelijke conclusie zouden kunnen leiden. De verzoekende partij brengt geen concrete, persoonlijke elementen aan waaruit zou kunnen blijken dat haar verblijf in België zich in haar hoofde heeft uitgestrekt voorbij hetgeen kan worden verwacht van een vreemdeling die in het kader van zijn lopende procedure om internationale bescherming in België verblijft naar persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen.

De verzoekende partij maakt dus niet aannemelijk dat zij bij terugkeer naar Afghanistan zal worden gezien als iemand die de sociale normen niet respecteert en als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden en dat zij in die zin een risico loopt om te worden vervolgd.

Verder maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat zij voor haar vertrek uit Afghanistan reeds in die mate in het vizier is gekomen dat zij in de specifieke negatieve aandacht stond van de taliban, noch zijn er andere indicaties die daarop wijzen. Nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat de verzoekende partij Afghanistan verliet omwille van persoonlijke problemen met de taliban, zoals hierboven vastgesteld, blijkt niet dat zij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand probleem met de taliban of haar lokale gemeenschap een risico zou lopen om te worden gevisieerd door de taliban, laat staan dat haar vertrek uit Afghanistan om die reden risicoverhogend of -verzwarend zou zijn.

Er wordt voorts niet betwist dat Afghanen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan door de taliban of de maatschappij met argwaan worden bekeken en kunnen worden geconfronteerd met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kan echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging. Wat betreft de negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders uit het Westen blijkt nergens in de aanwezige informatie dat dit gegeven op zich aanleiding zou geven tot daden van vervolging. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld.

De verzoekende partij reikt echter in het kader van haar beschermingsverzoek geen concrete elementen of aanwijzingen aan dat zij bij een eventuele terugkeer uit Europa door haar familie of haar lokale gemeenschap zou worden verstoten, laat staan dat er in haar hoofde sprake zou kunnen zijn van een uitzonderlijke situatie die kan worden gelijkgesteld met vervolging. Uit haar verklaringen blijkt verder niet dat haar familie problemen heeft gekend omwille van haar vertrek uit Afghanistan of haar verblijf in Europa.

Voor het overige komt de verzoekende partij in haar verzoekschrift niet verder dan te verwijzen naar en citeren uit diverse landeninformatie zonder deze informatie op concrete wijze te betrekken op haar persoonlijke, individuele situatie.

8.5.6. In zoverre de verzoekende partij de loutere mogelijkheid aanvoert om in aanraking te komen met criminaliteit bij terugkeer omdat zij na een verblijf in het buitenland als welvarend zou kunnen worden beschouwd, volstaat op zich evenmin om in haar hoofde een gegronde vrees voor vervolging aan te tonen (cf. RvS 26 februari 2021, nr. 14.235 (c)). De verzoekende partij beperkt zich in het verzoekschrift tot het citeren uit algemene landeninformatie zonder deze informatie op haar persoonlijke situatie te betrekken. Verder heeft de verzoekende partij in de loop van de administratieve procedure op geen enkel moment

gewag gemaakt van een vrees om door haar familie en/of de lokale gemeenschap te worden verstoten en brengt zij gedurende de procedure voor de Raad evenmin concrete aanwijzingen aan dat zij bij een eventuele terugkeer uit Europa door haar familie en/of de lokale gemeenschap zou worden verstoten, laat staan dat er in haar hoofde sprake zou kunnen zijn van een uitzonderlijke situatie die met vervolging kan gelijkgesteld worden.

8.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

9. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

9.1. Juridisch kader

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Uit dit artikel volgt dat de verzoekende partij, opdat zij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, d.i. realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf 2 van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

9.2. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat de verzoekende partij geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat zij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

9.3. In zoverre de verzoekende partij zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat zij haar voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Waar de verzoekende partij wijst op de algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan, dient gewezen op het volgende.

Artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting van artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EG (heden de richtlijn 2011/95/EU).

Het begrip “ernstige schade” in dit artikel heeft betrekking “op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 28, 32).

Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden de richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, sub b van de richtlijn 2004/83, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, M.P., pt. 51 en 57-58).

De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova e.a., punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de *“Country Guidance: Afghanistan”* van EUAA van januari 2023 (p. 111: *“Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.”*).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, *in casu* de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig waren, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperiodes, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevriezing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt,

hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat de verzoekende partij in deze context persoonlijk wordt geïdendeerd of dat zij behoort tot een groep van geïdendeerde personen; zij toont niet aan dat zij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij zij niet zou kunnen voorzien in haar elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van de verzoekende partij naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM *in casu* buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

9.4. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geïdendeerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c) van de richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afghaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en de *National Resistance Front* (hierna: NRF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard. NRF maakt voornamelijk gebruik van guerrilla-oorlogstactieken en *hit and run*-aanvallen gericht op *checkpoints* en buitenposten van de taliban. ISKP neemt zijn toevlucht tot aanvallen op veiligheidskonvoien, controleposten en personeel van de taliban, waarbij vaak gebruik wordt gemaakt van *Improvised Explosive Devices* (IED's). De activiteiten van de taliban tegen ISKP omvatten het opzetten van controleposten, huiszoekingen, moorden en gedwongen verdwijningen van vermoedelijke ISKP-leden, waaronder leden van salafistische gemeenschappen. Daarnaast is ISKP ook verantwoordelijk voor verscheidene aanvallen op personen met uiteenlopende profielen (voormalige *Afghan National Defense and Security Forces* (hierna: ANSF), activisten, enz.) en aanvallen op de sjiitische minderheid in stedelijke gebieden. Ook de taliban onderneemt doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF alsook tegen ex-overheidsmedewerkers.

Volgens de UCDP-gegevens gaat het in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 om 925 veiligheidsincidenten, *i.e.* 'incidents with at least one recorded fatality', over het hele land waarbij het aantal dodelijke burgerslachtoffers, in die periode, wordt geschat op 1 270 in totaal, waarvan de meesten vielen in de provincie Kaboel (459), gevolgd door Kunduz (179), Balkh (92), Herat (92), Kandahar (89) en Panshir (79) (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 122-123).

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2 106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke en 1 406 gewonden), voornamelijk ten gevolge van aan ISKP toegeschreven IED's - aanvallen en 'unexploded ordnance', wat een significante daling is in vergelijking met de vorige jaren (EUAA *Afghanistan. Security Situation*, augustus 2022, p. 62).

De VN *Human Rights Council* stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 91%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022 en is vooral merkbaar in plattelandsgebieden, waar voorheen veel confrontaties tussen de taliban en het voormalige ANSF plaatsvonden.

ACLED documenteerde 2 635 veiligheidsincidenten tijdens de referentieperiode van 15 augustus 2021 - 21 oktober 2022, waarvan 1 164 gecodeerd werden als "gevechten", 994 als "geweld tegen burgers", en 477 als "explosies/geweld op afstand" (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 122). Daarbij zouden minstens 4 602 doden zijn gevallen, waarvan 842 in het kader van geweld tegen burgers (COI *Query Afghanistan*, november 2022, p. 10).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername door de Taliban keerden veel van de nieuwe ontheemden terug naar hun regio van herkomst. De IOM meldde dat van augustus tot eind 2021 in totaal 2 194 472 ontheemden naar hun herkomstregio's zijn teruggekeerd (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 124).

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *Country Guidance Afghanistan* van januari 2023.

De verzoekende partij is afkomstig uit de provincie Laghman. De Raad stelt vast dat voor de provincie Laghman geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, waardoor dient te worden geconcludeerd dat de vraag, naar het al dan niet voorhanden zijn van individuele elementen, die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, zich *in casu* niet stelt. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de *Country Guidance Afghanistan* van januari 2023.

Gelet op het voormelde toont de verzoekende partij niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

10. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Waar de verzoekende partij de schending aanvoert van artikel 12 van de Vreemdelingenwet, dat overigens betrekking heeft op de verplichtingen van een vreemdelingen die toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk, laat zij na te duiden op welke wijze zij deze rechtsregel geschonden acht. Aldus wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

11. Waar de verzoekende partij de schending aanvoert van “*de leidende beginselen van UNHCR*”, dient erop gewezen dat, waar de door UNHCR uitgegeven rapporten en nota’s een waardevolle aanwijzingen bevatten voor het vaststellen van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, deze op zich geen afdwingbare rechtsregels bevatten.

12. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal verplicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat en haar voogd, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Pashtou machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over de regio van herkomst van de verzoekende partij en op alle dienstige stukken. De commissaris-generaal heeft het beschermingsverzoek van de verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Ook kan de schending van het redelijkheidsbeginsel niet worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

13. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. De verzoekende partij heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

14. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat de verzoekende partij niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig maart tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS